

Ιούνιος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 6

Της Σύνταξης

του Θωμά Θεοδοσιάδη

Τα θετικά σχόλια που ακούστηκαν από πολλούς μετά την κυκλοφορία του προηγούμενου τεύχους μας χαροποίησαν και μας δίνουν κουράγιο για την συνέχεια. Βέβαια υπήρξαν κριτικές και παρατηρήσεις σχετικά με το ύφος των άρθρων και το στήσιμο του περιοδικού τις οποίες τις λαμβάνουμε σοβαρά υπόψη και θα προσπαθήσουμε προς αυτή την κατεύθυνση. Δεχτήκαμε με χαρά προτάσεις για νέες συνεργασίες που ελπίζουμε να γίνουν μόνιμες.

Σε αυτό το τεύχος μπορείτε να διαβάσετε, τη νέα σειρά άρθρων «Τα μέλη μας θυμούνται...», μια προσπάθεια να γνωρίσουμε τους ιδρυτές του συλλόγου και την ιστορία τους και μέσα από αυτούς την ιστορία του ΣΠΕΛΕΟ. Και για αρχή δεν θα μπορούσαμε να ξεκινήσουμε από άλλον εκτός του Κ. Ζούπη.

Διαβάστε για την αποστολή που έγινε στην Αστέρα και το παρά τρίχα κατέβασμα στην Τροβατίνα. Επίσης για το νέο βράθρο πάνω από 100μ στην Κόρινθο που εξερευνήθηκε από ομάδα του συλλόγου, για τις εκδρομές μελών στην Σελινίτσα και το βράθρο της Θρακίας.

Στην μόνιμη στήλη «Τριν από...» θα διαβάσετε για μία αποστολή που έγινε τον Ιούνιο του 1997 στον Κιθαιρώνα, και στην «βιβλιοκριτική» για ένα βιβλίο σχετικό με τα ιερά σπήλαια της Κρήτης και τέλος ένα πρωτότυπο κουίζ μάθετε πόσο σπηλαιολόγος είστε... Διανύουμε τον τελευταίο μήνα πριν το 14 ο ΙCS, ξέρω ότι πολλοί δεν ήταν σύμφωνοι με την ανάληψη της διοργάνωσης από τους Έλληνες και ακόμη περισσότεροι δεν είναι σύμφωνοι με τον τρόπο που θα γίνει (μεταξύ σε αυτούς και εγώ), το συνέδριο όμως θα γίνει και είναι παγκόσμιο.

Για όσους τους ενδιαφέρει πραγματικά η σπηλαιολογία θα ξέρουν ότι δεν θα έχουν και πολλές ευκαιρίες να παρακολουθήσουν ένα παγκόσμιο συνέδριο, και μάλλον καμία ευκαιρία στην υπόλοιπη ζωή τους να συμμετάσχουν ενεργά σαν οργανωτές. Η ευκαιρία που μας δίνετε είναι από αυτές που λέγονται once in a life time, και δεν πρέπει να την αφήσουμε να πάει χαμένη. Η συμμετοχή στην παρουσία και την προβολή του συλλόγου, της ομοσπονδίας αλλά και στις εκδρομές του συνεδρίου είναι κάτι παραπάνω από αναγκαία. Ας κάνουμε όλοι μια μεγάλη προσπάθεια για να είμαστε εκεί, εκεί όμως ενεργά και με συμμετοχή... **για την σπηλαιολογία στην Ελλάδα ρε γαμώτο...**

Αποστολή στην Πίνδο

του Στέφανου Νικολαΐδη

ΑΣΤΡΑΚΑ 2005

Βασικός στόχος της αποστολής ήταν η προπαρασκευή της ανάλογης εκδρομής του συνεδρίου η εξερεύνηση άγνωστων βράθρων στο σύλλογο και ίσως κατέβασμα Προβατίνας.

Ξεκινήσαμε Πέμπτη 16-6 από Αθήνα με το κλειστό βαν του Jan οι Τάρταρη Γεωργία, Αντώνης Παγκράτης, Jan Van Driel, και συναντηθήκαμε στον Ισθμό με τον γράφοντα Στέφανο Νικολαΐδη και τον Γιώργο Τσόλη συνάδελφο μου και επίδοξο ορειβάτη - σπηλαιολόγο.

Γίνανε τα απαραίτητα ψώνια φαγητών και ξεκινήσαμε από εκεί στις 6.30 για να πάρουμε από το Ξυλόκαστροτον επόμενο σύντροφος της παρέας τον Θεωρή Ζουρμπάκη. Φορτωμένοι όλοι μαζί πια στο αυτοκίνητο περάσαμε τη γέφυρα του Ρίο στις 7.30 και φτάσαμε στο Μικ. Πάπιγκο στις 2.00 τη νύκτα όπου κοιμηθήκαμε στο υπόστεγο της εκκλησίας της πλατείας.

17-5

Το πρωί ξυπνήσαμε νωρίς και μετά το απαραίτητο πρωινό με αυγά καφέ κ.λ.π. φορτώσαμε τρία μουλάρια και ξεκινήσαμε κατά τις 9.00 μαζί με τον οδηγό τους τον Τόλη για την ανάβαση που την κάναμε σχετικά γρήγορα.

Μετά την πηγή μας ακολούθησε ένας νέος φίλος. Ένας πολύ συμπαθητικός σκύλος ασπρόμαυρος σαν αυτούς που συναντάς στα βουνά που φυλάνε τα πρόβατα (τσοπανόσκυλο). Ασπρόμαυρος με υπολείμματα της χειμερινής του γούνας και γεμάτος κέφι για περπάτημα και παιχνίδια.

Πρέπει να πούμε εδώ πως η Άνοιξη τώρα μήκε στην περιοχή και παντού υπήρχαν θαυμάσια αγριολούλουδα σε μεγάλη ποικιλία και ποσότητα.

Αφήσαμε τα σπηλαιολογικά σακίδια στο βράθρο που θα εξερευνούσαμε και συνεχίσαμε για την κατασκήνωση που θα γινόταν στην Ασπρόβρυση μετά την στάνη του Μηριούνη. Φτάσαμε εκεί κατά τις 1.30, στήσαμε τις σκηνές, μαζέψαμε κάποιο πολύ νόστιμο χόρτο για να το βράσουμε που μας υπέδειξε ο Τολης και μετά το φαγητό ξεκινήσαμε για το βράθρο όπου είχαμε αφήσει τα υλικά. Ο Jan με μένα για το βράθρο και η Γεωργία με το Θεωρή πήγαν πρώτα για ψάξιμο.

Από την κάτω πλευρά του φαργγιού δεν είναι εύκολη η πρόσβαση του, και έτσι αρματώσαμε από πάνω. 7.40 Κατεβήκαμε οι Jan, Θεωρή και ο γράφων, ενώ μας συνόδεψε η Γεωργία μέχρι εκεί (η οποία έφυγε σκοτεινά για την κατασκήνωση μόνη της με συνοδεία το νέο μας φίλο και μέλος πια της ομάδας τον Μήτσο).

Ιούνιος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 6

Η είσοδος αυτή έχει χαρακτηριστικό δένδρο από έξω και αμέσως μετά αρχίζουν 2 καταφορικοί διάδρομοι οι οποίοι επικοινωνούν λίγα μέτρα μετά.

Συνεχίζει κατέβαση 2 μέτρων σε ευρύχωρη αίθουσα για να συναντήσουμε πηγάδι περίπου 15μ. Όπου στο δάπεδο του υπάρχουν πέτρες και ένα στενό πέρασμα σε μικρή αίθουσα.

Εκ των υστέρων είδαμε σε χαρτογράφηση Ιταλικής αποστολής το 1981 πως το τελευταίο βράθρο επικοινωνεί με άλλη είσοδο πιο πάνω από την είσοδο την οποία μπήκαμε. Το ονόμασαν SMIGOL.

Βρήκαμε και 2 spit από την τότε ομάδα εξερεύνησης τα οποία όμως δεν μπορέσαμε να χρησιμοποιήσουμε γιατί είχαν φρακαρισμένα σπειρώματα. Άλλη φορά πρέπει οπωσδήποτε να έχουμε μαζί κολαούζο για τον καθαρισμό τους.

Βγήκαμε 9.00 το βράδυ.

Από το σκοτάδι δεν καταφέραμε να βρούμε τα σπηλαιολογικά που είχαμε αφήσει στο μονοπάτι. Επιστροφή στην κατασκήνωση με σχεδόν πανσέληνο και βραδινό φαγητό με σαλάμι τυρί τραχανά και ωραίο κρασί που έφερε ο Jan.

Το ροχαλητό μετά πήγε σύννεφο.

18-5

Ξύπνημα και το πρόγραμμα είχε κατάβαση προβατίνας.

Πρώτα βόλτα στο Χάσμα όπου υπάρχουν βάρη κατάδυσης δίπλα στο σήμα του ΣΕΛΑΣ, εντοπίσαμε άλλα δύο βράθρα μικρά προς το φαράγγι τα οποία όμως τα είχαν εντοπίσει οι Ιταλοί και βρέθηκε spit στο ένα. Κατέβηκα ένα με ελεύθερη καταρρίχηση. Συνεχίσαμε θαυμάζοντας την θέα του Βίκου. Επιστροφή και φαγητό ντολμαδάκια από λάπατα και το ωραίο χόρτο σαλάτα βραστό.

Ξεκινήσαμε για Προβατίνα στις 6.00 οι Γεωργία, Θοδωρής, Jan, Γιώργος, Μήτσος και 'γω για να κατέβει ο Θοδωρής με τον Jan.

Στο δρόμο εντοπίσαμε άλλο ένα βαθύ βράθρο στο οποίο θα αφήναμε εκεί τα σπηλαιολογικά για να το κατέβουμε αύριο.

Στην Προβατίνα αφού έγιναν τα πρώτα αρματώματα από 'μένα, ξεκίνησε ο Θοδωρής στις 8.15 κουβαλώντας μαζί του τους δύο σάκους με το σχοινί.

Έγινε το λάθος να κρεμαστεί το ένα σχοινί χύμα έξω από το σάκο ενώ ήταν ενωμένο με το άλλο που βρισκόταν μέσα με αποτέλεσμα να τυλιχθεί το σχοινί στον εαυτό του και να χαθεί πολύς χρόνος και κόπος από τον Θοδωρή που ήταν κρεμασμένος για να το ξεμπλέξει.

Μετά από τρία τέταρτα περίπου ακούστηκε η φωνή του ελεύθερο.... και ξεκίνησε και ο Jan. Στα τοιχώματα του βράθρου υπήρχαν ποσότητες χιονιού και πάγου και σε κάποια στιγμή έφυγε κάποιο κομμάτι κάνοντας τρομακτικό θόρυβο όταν έπεσε, κάτι το οποίο μας πάγωσε μέχρι να ακούσουμε το Ο.Κ. του Θοδωρή που ήταν κάτω.

Αυτοί που μέναμε έξω πήγαμε να κοιμηθούμε η τουλάχιστον να προφυλακτούμε από το κρύο σε μια εσοχή έχει λίγο πιο πάνω. Ο Μήτσος με την γούνα του την έβγαλε μια χαρά, εμείς όμως απλά επιβιώναμε.

Κουκουλωθήκαμε με την ντισεράδα προσπαθώντας να βολευτούμε και ίσως να μας πάρει ο ύπνος. Πόσο πολύ θέλαμε λίγο από το τσιπουράκι που αφήσαμε στην κατασκήνωση....

Υπολογίζαμε ότι θα έβγαине ο πρώτος περίπου στις μία και μισή.

Περίπου ένδεκα και τριάντα ακούστηκε ελεύθερο και σε λίγο είδαμε το φως του Jan να έρχεται λέγοντας πως έφτασε μέχρι τον παγετώνα και άκουσε τον Θοδωρή να του λέει να ανέβει γιατί του έπεσε το ντεσαντέρ στην αλλαγή κόμπου είκοσι μέτρα πριν τον πάτο.....

Περίπου στις μία βγήκε και ο Θοδωρής ευχαριστώντας τον Θεό που ζει.....

Έζησε κακή εμπειρία με το όλο το σκηνικό εκεί κάτω. Στο όλο μπερδεμα άφησε αρματωμένο το δεύτερο κομμάτι και έτσι αποφασίστηκε να έρθουμε πάλι αύριο για να κατεβώ να το ξαρματώσω (που δεν είχα καμιά τέτοια διάθεση, ειδικά αυτή την ώρα).

Η επιστροφή κόλαση χωρίς μονοπάτι και κουρασμένοι. Περίπου στις τρεις φθάσαμε στην κατασκήνωση. Φαί τσίπουρο και βαθύ ύπνο με το απαραίτητο ροχαλητό.

19-5

Πιο αργά ξύπνημα και αναχώρηση για το ξαρμάτωμα. Φθάσαμε πάλι Προβατίνα και αφού τοποθετήθηκε το σύστημα με τροχαλία και mini traction για το τράβηγμα του σχοινιού άρχισα την κατάβαση στις 12.20.

Περίπου 25' για το κατέβαση μέχρι τον παγετώνα. Καταπληκτικό κατέβαση και τελικά ήμουν τυχερός που δεν ξαρμάτωσε ο Θοδωρής την προηγούμενη. Τα χιόνια άρχιζαν από ψηλά και ο παγετώνας είχε πολύ μεγαλύτερη κλίση απ' ότι θυμόμουν την πρώτη φορά που είχα κατέβει το '89.

Στην απέναντι πλευρά περίπου 60μ. από την είσοδο φαίνεται να ξεκινάει κάποιο παράλληλο βράθρο το

Ιούνιος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 6

οποίο δεν αποτυπώνεται σε χαρτογράφηση. Το φως έφτανε μέχρι τον παγετώνα και δυστυχώς δεν πήρα την φωτογραφική μηχανή για να έχουμε μοναδικές λήψεις.

Το αρμάτωμα εκεί αρχίζει με μια καλή παλιά μεγάλη πλακέτα στα αριστερά και παρακάτω υπάρχουν διάφορα σπιτ κάποια από τα οποία δεν βιδώνουν γιατί έχουν φρακάρει τα σπειρώματα. Υπάρχουν δύο καλά 3μ. παρακάτω απ' όπου γίνεται ασφαλές αρμάτωμα. Ανάβαση περίπου 1 ώρα. Ατέλειωτο φαίνεται. Ξαρματώνοντας το σχοινί, μετά τον παγετώνα, με το βάρος του που κρεμόταν πια μόνο από πάνω, είχε αλλάξει η καθετότητα και έβρισκε σε κάποιο τοίχωμα περίπου 60 μ. πριν την έξοδο.

Ευτυχώς μόνο άγγιξε και δεν έτριβε. Μέχρι όμως να το διαπιστώσω δεν πέρασα καθόλου καλά.....

Σ' αυτή την περίπτωση, κανονικά θα έπρεπε να μαζευτεί όλο το υπόλοιπο σχοινί πάνω από το πατάρι και να κρέμεται μαζεμένο στο σάκο. Αυτό δεν γινόταν τώρα στον αέρα. Γνώση για την επόμενη φορά. 14.45 Το σύστημα για το τράβηγμα του σχοινοῦ δούλεψε καλά. Τροχαλία κοντά στο αρμάτωμα με μια λανιέρα από τα καρφιά του αρματώματος και στην έξοδο τοποθετήθηκε το μίνι τράζιον. Τράβηγμα στην κατηφόρα και έγινε η δουλειά. Μόνο που χρειαζόταν να βρίσκεται κάποιος στην τροχαλία για να περνά τους κόμπους.

Στην επιστροφή αφήσαμε στη διασταύρωση του μονοπατιού τα δύο σακίδια με τα σχοινιά. Πήραμε το εννιάρι συνεχίσαμε για να κατέβουμε αυτό που είχαμε βρει την προηγούμενη μέρα.

Λίγο μετά στις 5.00 συναντηθήκαμε με την Γεωργία που είχαμε δώσει εκεί κοντά το ραντεβού. Πρόκειται για διπλό βράθρο με βάθος περίπου 65μ. Βρέθηκαν και εκεί Spit από την έρευνα των Ιταλών. Κατεβήκαμε ο Jan και εγώ το ένα το οποίο και στενεύει και καταλήγει μετά από 50 μ. περίπου σε ένα χώρο 2X1 με μικρή λίμνη από την μία και σε ένα άλλο στεγνό από την άλλη.

Κοντά την είσοδο υπήρχαν πολλές φωλιές πουλιών «Γκαΐλια» με αυγά περίπου 3 σε κάθε φωλιά. Αυτό το βράθρο το είχαν ονομάσει BLA 2 και 3. Το 3 βρισκόταν 100 μ. δυτικά και θα το επισκεφτούμε την άλλη μέρα πριν φύγουμε. Έγινε η επικοινωνία με τον Τόλη για να έρθει να μας πάρει αύριο στις μια.

Σχεδόν πανσέληνος, επιστροφή, μάσα και το υπόλοιπο τσίπουρο.

20-6

Η μέρα έχει μάζεμα, κάψιμο σκουπιδιών και αναχώρηση οι τέσσερις Jan, Γιώργος, Θωδωρής, Γεωργία και γω για το βράθρο που αφήσαμε χτες. Κάποια τρόφιμα που περισσέψανε τα αφήσαμε στη στάνη του Μυριοῦνη αφού θα ερχόταν αυτές τις

μέρες.

Ο Αντώνης έμεινε στην κατασκήνωση για να βοηθήσει στο φόρτωμα των πραγμάτων.

10.45 είσοδος. Βρήκαμε και εκεί σπιτ, τα οποία χρειάζονται καθαρίσμα με κολαούζο, τοποθετήσαμε ακόμα ένα κάπου στη μέση και κατεβήκαμε οι τρεις (Jan, Θωδωρής και γω) οι Ιταλοί το ονόμασαν BLA 1. Περίπου 60 μέτρα σχεδόν κάθετο και μας φάνηκε πιο ωραίο από το χθεσινό.

Μαζεύοντας τα πράγματα είδαμε στο βάθος να περνάνε τα ζώα για την κατασκήνωση και πήγαμε να τους περιμένουμε στο κεντρικό μονοπάτι. Μέχρι να συναντηθούμε στις 2.30, εντοπίσαμε και άλλο βράθρο στον επόμενο πύργο. Τα πήραν σχεδόν όλα εκτός από ένα σακίδιο.....το οποίο το μετέφερε ο Θωδωρής.

Αντιμετώπισαν πρόβλημα στο απότομο κατέβασμα μετά την Προβατίνα όπου σε ορισμένα σημεία ήταν και στενά τα περάσματα ανάμεσα από τα βράχια. Προσωπικά προτιμούσα να μην βλέπω γιατί ένα παραπάτημα κάποιου ζώου θα έφερνε την συμφορά. Το κατέβασμα έγινε σε χρόνο ρεκόρ στις 4.50 δύο ώρες και δέκα λεπτά. Βέβαια βοήθησε το ότι μετά την δεύτερη πηγή πήραμε οι τέσσερις Γεωργία, Jan, Γιώργος και γω το παλιό μονοπάτι. (Πολύ πιο όμορφο αλλά με αρκετά πεσμένα δένδρα).

Ξεφορτώνοντας ζυγίσαμε τα πράγματα που κατεβάσαμε και ήταν όλα μαζί 172 κιλά... Αν βάσουμε και αυτά που φάγαμε είχαμε περίπου 180 κιλά...δια 6 αναλογούσαν 30 κιλά στο άτομο. Ο Μήτσος μας άφησε έτσι απλά όπως μας ακολούθησε. Ήτανε του ιδιοκτήτη του "Διά" του ξενώνα, από ότι μάθαμε.

Μετά την τακτοποίηση στο αυτοκίνητο 5.50 μπάνιο στις βάρρες του Πάπιγκου. Απλά τέλεια και το νερό όχι παγωμένο.

Φαγητό στο Πάπιγκο στο ξενώνα του Κώστα που μας είχε ανεβάσει στην αποστολή το '95. (Πρώτη ταβέρνα πριν μπεις στο Μεγ. Πάπιγκο). Εκεί βρήκαμε τις εκθέσεις των Ιταλών από το C.A.I. των αποστολών του '81 και '91.

Για καλή μας τύχη η βροχή που έπιασε δεν μας βρήκε στο βουνό. Κατακλυσμός....

Θα πηγαίναμε για ύπνο στην εκκλησία του Βίκου και αύριο το πρωί θα ερχόμασταν να βγάλουμε φωτοτυπίες τις εκθέσεις της αποστολής στο Κ.Ε.Π. Στην εκκλησία του Βίκου είχαν βάλει κάγκελα στο προαύλιο της αλλά τα υπερπηδήσαμε.

Κακός ύπνος. Κάποια σκυλιά γαυγίζανε όλο το βράδυ και ο προβολέας της πλατείας ενοχλητικός.

21-6

Το πρωί βγάλαμε τις φωτοτυπίες και ξεκινήσαμε για την επιστροφή από Ελαφότοπο.

Περίπου στις 3.00 στην καθιερωμένη πια ταβέρνα

Ιούνιος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 6

της Ματος με τις ζουμερές μπριτζόλες και τα χειροποίητα λουκάνικα.....

5.30 είχαμε φτάσει στο Ξυλόκαστρο όπου αφήσαμε το Θοδωρή στο εξοχικό.

Στον Ισθμό αφήσαμε και τον Γιώργο και συνεχίσαμε για Αθήνα ο Jan με τον Αντώνη και η Γεωργία ήρθε με το δικό μου το αυτοκίνητο για το σπίτι. Να 'ταν κι άλλο.

Αποστολή στο Σαραντάπηχο Κορινθίας

της Γεωργίας Τάρταρη

Στις 11 Ιουνίου 2005 Ο ΣΠΕΛΕΟ οργάνωσε αποστολή εξερεύνησης βράθρου στο Σαραντάπηχο του δήμου Ευρωστήνας Κορινθίας. Η αποστολή οργανώθηκε από τη Γεωργία Τάρταρη μετά από πρόσκληση του κου Κ. Κωστόπουλου, γραμματέα του πολιτιστικού συλλόγου Σαρανταπηχιωτών.

Στην αποστολή συμμετείχαν τα μέλη του ΣΠΕΛΕΟ Γεωργία Τάρταρη, Περικλής Κατσάνος, Στέλιος Πιτταροκοίλης και Σωτήρης Κουντουράς και τέσσερα μέλη του πολιτιστικού συλλόγου Σαρανταπήχου Ευρωστήνας. Το βράθρο βρίσκεται νοτιοδυτικά του οικισμού Σαραντάπηχο σε υψόμετρο 1.300 μέτρα στην τοποθεσία πάνω Δέλτα.

Το βράθρο, όπως μας ανέφεραν οι συνοδοί ήταν ανεξερεύνητο και η αποστολή δεν βρήκε ίχνη προηγούμενης εξερεύνησης.

Το βράθρο έχει δύο εισόδους, μία μικρή και μία μεγάλη, οι οποίες συναντιόνται σε μία μεγάλη αίθουσα. Έχει δύο ακόμα μικρότερες αλληπάλληλες αίθουσες που καταλήγουν σε ρήγματα. Έχει βάθος περίπου 80 μέτρα. Ο Περικλής Κατσάνος, ο Στέλιος Πιτταροκοίλης και ο Στέλιος Κουντουράς έκαναν την χαρτογράφηση, την οποία θα αποτυπώσει ο Περικλής Κατσάνος και θα δημοσιεύσει μελλοντικά.

Το βράθρο ονομάζεται από τους κατοίκους του Σαραντάπηχου «Τρύπα». Δυστυχώς χρησιμοποιείται σαν χωματερή. Η πρόσβαση ήταν δύσκολη, εξαιτίας του σωρού των σκουπιδιών.

Συζητήσαμε με τους συνοδούς τις σοβαρές περιβαντολλογικές επιπτώσεις από τη χρησιμοποίηση του βράθρου ως χωματερή. Επισημάναμε την ανάγκη να σταματήσει η ρίψη σκουπιδιών και να παρθούν μέτρα για την προστασία του βράθρου. Όταν η αποτύπωση της χαρτογράφησης και η έκθεση για το βράθρο ολοκληρωθούν θα τη στείλουμε σ' όλους τους αρμόδιους φορείς.

Η αποστολή είχε εξερευνητικό και εκπαιδευτικό χαρακτήρα. Συμμετείχαν δύο νέοι σπηλαιολόγοι: Σ. Πιτταροκοίλης και Σ. Κουντουράς, ανταποκρίθηκαν στις απαιτήσεις της εξερεύνησης και χαρτογράφησης και έδειξαν ιδιαίτερα ευχαριστημένοι από τη συμμετοχή τους. Η διάρκεια της εξερεύνησης ήταν οκτώ ώρες. Ο γραμματέας του πολιτιστικού συλλόγου κος Κώστας Κωστόπουλος μας πρόσφερε στο τέλος ένα πλούσιο γεύμα σε ταβέρνα της περιοχής, το οποίο απολαύσαμε μετά την κούραση της ημέρας.

Επίσκεψη στη Σελινίτσα

του Σωτήρη Κουντουρά

Παρασκευή 17 Ιουνίου ήταν η εναρκτήρια μέρα ενός καταπληκτικού τετραήμερου στην νότια Πελ/νησο και συγκεκριμένα

λίγο κάτω από την Καλαμάτα, στην περιοχή του Αγ.Νικολάου.

Η δεκαπενταμελής αποστολή του ΣΠ.ΕΛ.Ε.Ο. εκεί, είχε ως επίκεντρο την επίσκεψη σε ένα όμορφο σπήλαιο ονόματι Σελινίτσα. Ξεκινήσαμε λοιπόν Παρασκευή μεσημέρι, με το αυτοκίνητο παραγεμισμένο και με πολύ κέφι και χαρά, εγώ και η Κατερίνα (η μητέρα μου...) από Αθήνα, φτάνοντας στον προορισμό μας γύρο στις 8 το βράδυ, τεσεράμισι ώρες μετά. Λίγο αργότερα έφτασαν ο Στέλιος με την Νίκη, ενώ την υπόλοιπη ομάδα υποδεχθήκαμε γύρο στις 3 τα ξημερώματα μιας και είχαν καθίσει για ουζάκι(!) στην Καλαμάτα.

Το πρωί του Σαββάτου μας βρίσκει να ετοιμαζόμαστε για την επίσκεψη στο σπήλαιο της Τραχήλας (όνομα και πράγμα!), λίγα χιλιόμετρα μακριά από την κατασκήνωση η οποία παρεμπιπτόντως βρισκόταν σε μια πανέμορφη παραλία. Το μέρος εκεί ήταν παραθαλάσσιο με απότομα βράχια στην ακτή και πυκνά βάτα που κάλυπταν την υπόλοιπη περιοχή, η πρώτη εντύπωση δεν ήταν τόσο αποθαρρυντική όσο ακούγεται, μάλλον θα έφταιξε το μεράκι όλων μας...στα μέσα περίπου της διαδρομής για την εύρεση της σπηλιάς, ο Στέλιος αποφασίζει να συνεχίσει την

Ιούνιος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 6

εξερεύνηση από την μεριά της ακτής μιας και το μονοπάτι που υπήρχε είχε εξαφανιστεί λόγω της πυκνής βλάστησης, κάνοντας την ανεύρεση της σπηλιάς σχεδόν αδύνατη.

Τρία τέταρτα μετά, άκαρπης αναζήτησης της σπηλιάς, συνειδητοποιούμε ότι ο Στέλιος έχει να επικοινωνήσει με κάποιον από την υπόλοιπη ομάδα τουλάχιστον μισή ώρα και έτσι όλοι αρχίσαμε την αναζήτηση όχι της σπηλιάς πλέον, αλλά του απολεσθέντα Στέλιου.

Με την αγωνία στα ύψη όπως και τον εκνευρισμό επίσης, είχαμε καλά νέα από τα παιδιά Κώστα και Λευτέρη που έκαναν την αναζήτησή τους μέσω νερού, εντοπίζοντας το γύρω στα 400 μέτρα μακριά μας. Μη έχοντας χρόνο για το σπήλαιο, πήραμε τον δρόμο της επιστροφής εξουθενωμένοι και βρόμικοι για την κατασκήνωση.

Αφού κάναμε το μπανάκι μας στην θάλασσα και αφού χαλαρώσαμε λίγο, πήγαμε για φαγητό σε ένα ταβερνάκι του χωριού απολαμβάνοντας το όμορφο λιμανάκι που απλωνόταν μπροστά μας. Χαλαρωμένοι και φρέσκοι ξυπνήσαμε το πρωί της Κυριακής, έτοιμοι για την Σελινίτσα που μας περίμενε...

Οδικός απείχαμε 7 λεπτά περίπου από το μέρος στάθμευσης των οχημάτων, ενώ για την είσοδο της σπηλιάς μόνο 3 λεπτά περπάτημα. Το μέρος ήταν απίστευτο με την είσοδο να απέχει από το νερό, που έσκαγε μανιασμένο στα βράχια, μόλις μερικά μέτρα μακριά. Το μήκος της Σελινίτσας ήταν πρωτόγνωρο για μένα ενώ ο διάκοσμος στο μεγαλύτερο μέρος του δεν ήταν κάτι το αξιοσημείωτο, επίσης ενδιαφέρον είχε ένας θάλαμος που ήταν γεμάτος άμμο. Η διακόσμηση άλλαξε ριζικά στο τέλος του σπηλαίου, το

δάπεδο λαμπύριζε σα να είχε απλωθεί παντού χρυσόσκονη και η οροφή ήταν γεμάτη σταλαγμίτες με εκκεντρίτες κατάλευκες.

Αποχωρώντας από τη σπηλιά, εγώ, ο Λευτέρης και ο Κώστας αποφασίσαμε να επισκεφτούμε μια παραδίπλα σπηλίτσα της οποίας η είσοδος γινόταν κολυμπώντας,

αν και δυσκολεύτηκα λόγω των κυμάτων που αγκάλιαζαν με ορμή τα βράχια, τελικά άξιζε και με το παραπάνω αφού η σπηλίτσα έμοιαζε στο εσωτερικό της σαν πισίνα με έναν αρκετά ψηλό θόλο.

Το βράδυ της ίδιας μέρας μαζεuthήκαμε και ανάψαμε φωτιά ψήνοντας διάφορα καλούδια που είχε ο καθένας, η νύχτα πέρασε ευχάριστα λέγοντας ανέκδοτα και γενικότερα κάνοντας χαβαλέ...

Ημέρα Δευτέρα και πριν την ολοκλήρωση της αποστολής μας επισκεφτήκαμε κάτι πανέμορφους καταρράχτες βγαλμένους σαν από Χολιγουντιανή ταινία, εν τέλει επιστρέψαμε στην Αθήνα βράδυ και χαρούμενοι για την εμπειρία που είχαμε ζήσει. Εύχομαι να έχω την δυνατότητα να βιώνω τέτοιου είδους απολαύσεις κάθε Σαββατοκύριακο.

Αποστολή στο Αγρίλικο

του Βασίλη Τσουντόπουλου

Ανάβαση στο Ανατολικό Αγρίλικο Πεντέλης

Στα πλαίσια της σπηλαιογνωστικής αναζήτησης μας στο Αγρίλικο αποφασίστηκε επίσκεψη στα σπήλαια της ανατολικής πλευράς του όρους την Κυριακή 26/6.

Από την Λεωφόρο Μαραθώνος στη Ν.Μάρη ακολουθούμε την σήμανση προς Κέντρο Υγείας Ν.Μάρης όπου αφήνουμε τα οχήματά μας. Από εκεί αρχίζει η ανάβασή μας (από +30μ) έως το υψόμετρο +260μ όπου 2 βάραθρα:

Α) Ρήγμα - Βάραθρο (ΑΣΜ 332)

Το βάραθρο είναι σχισμοειδούς κάτοψης ~15 X 2μ με βάθος χρήσης σχοινιού 27μ και συνολικό 35μ. Το βαθύ κόκκινο χρώμα επικρατεί στα τοιχώματα, το δάπεδο και το διάκοσμο ο οποίος αποτελείται από μικροκουρτίνες και μέδουσες -αρκετά συνηθισμένος για βάραθρα του είδους και της περιοχής- χωρίς κάτι το ιδιαίτερο. Η κατάβαση δεν είναι εντελώς κατακόρυφη αλλά διακόπτεται από μικροπατάρια έντονης κλίσης ώστε να απαιτούνται 3 αλλαγές εκ των οποίων οι 2 κινητές. Στο τέλος δημιουργούνται 3 θάλαμοι εν συνεχεία που προέκυψαν από την έμφραξη του ρήγματος (15x2μ) από σταλαγμιτικά τοιχεία ή πτώσεις βράχων. Εντός του βάραθρου ανευρεθήκαν μία μαζεμένη σχοινόσκαλα και μία λάμπα πετρελαίου - απομεινάρια καταβάσεων άλλων εποχών και τεχνικών.

Β) Σπηλαιοβάραθρο - Ρήγμα (ΑΣΜ 333)

Στο ίδιο υψόμετρο και σε μικρή απόσταση (~50μ) από

Ιούνιος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 6

το προηγούμενο βάραθρο βρίσκεται ένα επίμηκες κατηφορικό σπήλαιο στο οποίο από κατάπτωση μεγάλου μέρους της οροφής δημιουργήθηκαν 2 εισόδοι. Το σπήλαιο έχει διαστάσεις 18.0 x 3.5μ και για την προσέγγιση στον πυθμένα του απαιτείται κατάβαση με σχοινί για βάθος 6μ στην μεγάλη είσοδο και 5μ στην μικρή. Ο πυθμένας είναι κατάφυτος από βλάστηση ρεματιάς ενώ δεν υπάρχουν δίοδοι ή διάκοσμος στο εσωτερικό του.

Κατά την επιστροφή μας στους πρόποδες του όρους από το υψόμετρο των 2 ανωτέρω βαράθρων (+260μ) βρεθήκαμε σε μικρή βράχινη προεξοχή του όρους σε υψόμετρο +206μ. Εκεί, όπως αναφέρει και ο Ν.Νέζης στα «Βουνά της Αττικής»: "...υπάρχουν υπολείμματα από αρχαία τείχη (πιθανώς ακρόπολης, περιμέτρου 300μ, ενώ έξω απ' αυτά υπάρχει μια ημιυπόγεια τεχνητή σήραγγα 6 x 2 x 1.2μ (πιθανώς να ήταν κρυφή είσοδος στην υπερκείμενη οχύρωση)."

Εντοπίσαμε εύκολα την **τεχνητή σήραγγα** κρυμμένη σε πυκνή βλάστηση, λίγο πριν, όμως είχαμε μια δυσάρεστη συνάντηση με παρείσακτη κατασκευή εντός της περιμέτρου των τειχών της ανωτέρω εικαζόμενης ακρόπολης: Ένα ημιτελές κτίσμα κάτοψης ~5x7μ από λιθοδομή που μάλλον πρόκειται για εκκλησάκι. Σημειώνεται ότι η ύπαρξη του κτίσματος δεν αναφέρεται στο βιβλίο του Νέζη στην παράγραφο περί της ακρόπολης του Αγριλίκιου. Συνεπώς, είναι αρκετά πιθανό ότι η κατασκευή του κτίσματος άρχισε μετά το 1983 (έτος έκδοσης του βιβλίου).

Εάν ισχύει η χρονολογική αυτή αφετηρία και εφόσον τα ερείπια τειχών περιμετρικά του κτίσματος είναι αρχαίας προέλευσης, τότε αδιαμφισβήτητα ήμασταν μάρτυρες ενός ιστορικό - πολιτισμικό - αρχαιολογικού ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ σε εξέλιξη. Ένα έγκλημα με ρίζες στην πρωτοβυζαντινή εποχή συνεχιζόμενο με αμείωτη ένταση στο διάβα των αιώνων και προς όνειδος του σημερινού με θολές καταβολές πολιτισμού, τέτοιες θηριωδίες παραμένουν ατιμώρητες (αν δεν επιδοκιμάζονται κιόλας): Κάποιοι ανιστόρητοι θέλοντας να επιβάλλουν την καταστροφικά αρνησιζωή Θεοδουλία τους σε κάθε κορυφή, αρχαίο ιερό και όμορφη γωνιά της Φύσης, δεν δίστασαν απ' ενός να αποσπάσουν δεκάδες κυβικά λίθων από τα αρχαία τείχη της ακρόπολης, απ' ετέρου δε να μας επιδείξουν το άκομφο αυτό «υπόδειγμα ανωτέρας αρχιτεκτονικής» εντός του χώρου της ακρόπολης στην οποία έδωσαν μετά βίας τον άχαρο ρόλο του περιβάλου μιας ημιτελούς εκκλησίας!!! Κι' όλα αυτά εκεί απ' όπου οι Έλληνες πολεμιστές (έχοντας στρατοπεδεύσει στο φυσικό

στένωμα μεταξύ Αγριλίκιου και Θάλασσας) παρατηρούσαν τα στίφη των Περσών της Ανατολής πριν από την παγκόσμιας σημασίας μάχη του Μαραθώνος (490πχ). Έπρεπε να περάσουν 2500 χρόνια από τότε για να πέσει τελικά η ακρόπολή τους στα χέρια των περσανοαπολιτών οι οποίοι φρόντισαν να κτίσουν και ημιτελές τρώπαιο αυτής της κατάληψης...

Γ) Σπήλαιο Ακρόπολης Αγριλίκιου

Εντός της αρχαίας ακρόπολης και ακριβώς απέναντι από την ημιυπόγεια τεχνητή σήραγγα υπάρχει μικρό σπήλαιο (4x4μ) με διπλή είσοδο εντός του οποίου υπάρχει κηροστάσιο και οστά ενός ψόφιου τράγου ακριβώς δίπλα σ' αυτό! (παράξενη συγκυρία δεν βρίσκετε;)

Σημείωση:

Και τα τρία αναφερόμενα σπήλαια Α)Β)Γ) αναφέρονται στο βιβλίο του Ν.Νέζη στο οποίο βασιστήκαμε για την ταύτιση τους ενώ η ακριβής θέση τους μας αποκαλύφθηκε από τον κάτοικο της περιοχής κ. Σπυρό Ανέστη.

Μέλη Αποστολής:

Κατσιαβός Γιώργος (Αρχηγός Αποστολής - Μέλος ΣΠΕΛΕΟ)

Σπύρος Ανέστης (Κάτοικος Ν. Μάκρης)

Δεσποινιάδης Νίκος (Μέλος ΣΠΕΛΕΟ)

Κεντρωτά Ειρήνη (Μέλος ΣΠΕΛΕΟ)

Κανάριος Άγγελος (Μέλος ΣΠΕΛΕΟ)

Λουκίδης Αλέξανδρος (Μέλος ΣΠΕΛΕΟ)

Τουντόπουλος Βασίλειος (Μέλος ΣΠΕΛΕΟ)

Δελλικωστίδης Γιάννης (Δόκιμο Μέλος ΣΠΕΛΕΟ)

Μαζανίτου Υλιάννα (Δόκιμο Μέλος ΣΠΕΛΕΟ)

Θρακιά Υμητού

του Γιάννη Δελλικωστίδη

...Ο δρόμος γινόταν πλέον αδιάβατος για τα περισσότερα από τα αυτοκίνητά μας, οπότε διετάχθη

γενική στάθμευση και αναδιοργάνωση. Μοιραστήκαμε στα υπάρχοντα 4x4 και στο ηρωικό Ascent του Χρήστου, φορτώσαμε κράνη, σάκους, πόσιμες και φαγώσιμες πρώτες ύλες και ξαναξεκινήσαμε για το άγνωστο (λέμε τώρα, ποιητική αδεία...!)

Και μη νομίζετε ότι φτάσαμε δίπλα στη σπηλιά και κάναμε πικ νικ ξεκούραστοι! Είχε ποδαράτο στην πλαγιά του βουνού με ντάλα ήλιο, βράχια και πέτρες ασταθείς πάνω σε χώματα με πουρνάρια και αγκάθια παντού, και γενικά όποιος στραβοπάτησε τον Χριστό σπηλαιολόγο είδε ένα πράμα! Που και πού άκουγες και ένα φρρρρρ...ζντούπ! Πέτρασα! Και έλεγες ποιον

Ιούνιος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 6

Θα μαζέψουμε τώρα για το Γενικό Κρατικό?

Ευτυχώς, οι δυσοίωνες σκέψεις δεν βγήκαν τελικά αληθινές και δεν υπήρξαν παράπλευρες απώλειες. Η ομάδα που αποσπάστηκε για έρευνα πεδίου, Ηλιάνα, Βασίλης και σία δεν κατάφερε τελικά να καταλήξει στο σπήλαιο του Νταβέλη και επέστρεψε άπραγη μεν, χαρούμενη δε που τουλάχιστον την περίμενε ένα δροσερότατο βράθρο για αποβολή θερμότητας και σπηλαιολογική δραστηριότητα.

Το πώς βέβαια εμείς οι πρωινοί βρήκαμε το στόμιο του βράθρου είναι μια λίγο συγκινητική ιστορία με αρκετά σκαρφαλώματα, μπόλικο ιδρώτα και χρησιμοποίηση γεωλογικών, χαρτογραφικών και μαντικών (!) ικανοτήτων... Να 'ναι καλά η σύγχρονη τεχνολογία (βλέπε GPS) εμάς των νεοσσών σε συνδυασμό με τον ακριβή χάρτη και την εμπειρία του Γιώργου, και κατόπιν οι φωνητικές δυνατότητες κάποιων για να μαζετούν όλες οι υποομάδες στη Θρακιά Σταυρού. Αφού στήθηκε το ανάλογο πάνινο σκίαστρο για να μας προφυλάξει από το καυτερό πλέον ηλιακό φως και παρασκευάστηκαν οι γνωστοί δυναμωτικοί φραπέδες για να πάρουμε μπρος, ξεκίνησαν οι καταβάσεις.

Το άνοιγμα αρκετά μεγάλο, θύμιζε αρκετά το αντίστοιχο βράθρο της Συκιάς. 31m μετρήσαμε το βάθος, ενώ μετά ανοιγόταν μια κατηφορική μεγάλη αίθουσα 40x45 μέτρων περίπου με σχετικά λίγο σε ποσότητα αλλά

πολύ όμορφο διάκοσμο. Άσε που με το που έφτανες κάτω, βρισκόσουν περιτριγυρισμένος από λογιών-Λογιών φυτά, λουλούδια και μανιτάρια. Πολύ έντονη η βλάστηση, με τις ρίζες να πλένονται στα πόδια και να σε εμποδίζουν συνεχώς να προχωρήσεις. Όσο για τα ζωύφια και τα διάφορα πετούμενα μαμούνια, ζούγκλα σκέτη! Ο κατήφορος χωμάτινος με διάφορα χορταρικά, ξερούς κορμούς και κλαδιά δέντρων, και που και που κανένα κόκαλο από κάποιο άτυχο ζωντανό που δεν διέθετε χάρτη της περιοχής ή σπηλαιολογικά σύνεργα και βρέθηκε ξαφνικά στο υπερπέραν! Όλοι βέβαια ξέραμε και για το τι είχαν αντικρύσει πριν μερικά χρόνια σπηλαιολόγοι που επισκέφθηκαν το μέρος και μας έπιανε ένα σφίξιμο στο στομάχι στην ιδέα και μόνο ότι κάποια στιγμή

είναι πολύ πιθανό να βρεθούμε και εμείς στην ίδια θέση...

Ο Αλέξης διέκρινε το άνοιγμα στον αριστερό τοίχο της μεγάλης αίθουσας και σκαρφάλωσε μαζί με τον Θάνο για να τοποθετήσει ένα σχοινί ώστε να ανεβούν όλοι οι υπόλοιποι με ευκολία. Αφού ανέβαινες εκεί, ξεκίναγε μια κατάβαση που ήθελε πάλι σχοινί και το συνολικό της βάθος ήταν 10 m περίπου, με ένα επίπεδο στο μέσον του. Στο τέλος αυτού του μικρού βράθρου υπήρχε άλλος ένας μακρόστενος θάλαμος με ενδιαφέροντα διάκοσμο, ο οποίος έλαβε τα δέοντα ως φόντο ή κύριο θέμα σε πολλές φωτογραφίες που τραβήχτηκαν εκεί. Αμίκια, Λευτέρης και Αλέξης είχαν την τιμητική τους! Και όπως όλα τα όμορφα πράγματα σε αυτή τη ζωή, έπρεπε κάποια στιγμή να φτάσει στο τέλος της και αυτή η επίσκεψη... Όταν βέβαια συνειδητοποιήσαμε ότι ο δρόμος προς τα αμάξια ήταν αυτή τη φορά ανηφορικός στην ίδια πάλι αφιλόξενη πλαγιά με τις μετακινούμενες πέτρες και τα χώματα, δεν μπορώ να πω ότι λάμψαμε και από χαρά... Φτάσαμε στα αυτοκίνητα κουρασμένοι, ιδρωμένοι και με μόνη σκέψη στο μυαλό μας τη στιγμή του χλιαρού ντους στο σπίτι και του μαλακού μας κρεβατιού! Όχι, δεν παίζανε σπελεοκοψίδια αυτή τη φορά, όπως ήταν λογικό και επόμενο. Όμως χόρτασαν τα μάτια, οι αισθήσεις και η ψυχή μας με όσα όμορφα είδαμε εκεί κάτω και αυτό δεν ανταλλάσσεται με τίποτα!

Τότε είπατε είναι η επόμενη αποστολή???

Ψαχουλεύοντας τα Αρχεία

του Κώστα Αποστολόπουλου

Από τα σεμινάρια σπηλαιολογίας ακόμη, εκείνη η βαριά ντουλάπα μου κίνησε το ενδιαφέρον.

- Τα Αρχεία του συλλόγου, μου είπαν με καμάρι. Κάθε σπήλαιο για το οποίο υπάρχουν πληροφορίες βρίσκεται σε αυτούς τους φακέλους.

Έτσι και παράλληλα με τις αποστολές ξεκίνησα την ... πολυθρονάτη σπηλαιολογία. Με ένα σοβαρό πρόβλημα όμως: Τα αρχεία ήταν διαθέσιμα κάθε Τετάρτη και δεν επιτρεπόταν να πάρεις κάτι για το σπίτι. Από τότε άρχιζε να στριφογυρίζει στο μυαλό μου η ψηφιοποίηση των αρχείων. Αν ήξερα τι δουλειά με περίμενε θα ... έστριβα διακριτικά.

Αλλά το μικρόβιο ήταν ύπουλο και... κάπως έτσι ξεκίνησα. Ο πρόεδρος τότε Θεοδοσιάδης Θωμάς μου έφερε έναν ολόκληρο φάκελο σε φωτοτυπίες και άρχισα τις δοκιμές. Χρειάστηκαν μόνο δύο εβδομάδες

Ιούνιος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 6

για να οργανώσω την μεθοδολογία, την κωδικογράφηση, να αποφασίσω για τις μορφές των αρχείων και να κάνω εκτιμήσεις διαστασιολόγησης των δεδομένων. Τους επόμενους μήνες ο ακούραστος Θωμάς μου έφερνε διαρκώς φωτοτυπίες. Χιλιάδες σελίδες. Μια μεγάλη σακούλα την εβδομάδα. Το scanner με αυτόματο τροφοδότη σελίδων έβγαζε κάπου 20 σελίδες το λεπτό. Όχι έγχρωμα όμως. Ακολούθησαν μικρές επεμβάσεις για να εξαλειφθούν μούτζουρες και μαύρα περιθώρια. Και λίγους μήνες μετά νόμισα ότι τελείωσε. Η πρώτη έκδοση του αρχείου σε ηλεκτρονική μορφή ήταν γεγονός!... Μάλλον είχα γελαστεί. Εμφανίστηκαν ξαφνικά: εκθέσεις ξεχασμένες σε συρτάρια, σπίτια, χωριστό αρχείο με χαρτογραφίες, slides, φωτογραφίες και εκθέσεις σε ηλεκτρονική μορφή. Βαθιά ανάσα... Από ακαταστασία αυτός ο σύλλογος άλλο τίποτα... Και κάπως έτσι, τέσσερα χρόνια μετά φτάσαμε ως εδώ:

Σαν αρχείο του συλλόγου σήμερα θεωρούμε κάθε γραπτή πηγή προϊόν του συλλόγου ή άλλου φορέα από την οποία τα μέλη μπορούν να αντλήσουν πληροφορίες για καρστικές μορφές στα πλαίσια του ενδιαφέροντος μας. Αυτό πλέον αποτελείται:

1. **Αρχείο αποστολών** (σπηλαίων): Περιλαμβάνει όλες τις εκθέσεις αποστολών που έχουν κατατεθεί στον σύλλογο από μέλη του ή εκθέσεις άλλων συλλόγων σε έντυπη ή ψηφιακή μορφή. Ψηφιοποιημένο σήμερα κατά 98% (όλο και κάποια ξεχασμένη έκθεση θα υπάρχει σε κάποιο ντουλάπι).
2. **Αρχείο χαρτογραφίσεων** : Περιλαμβάνει χαρτογραφίες σπηλαίων σε μεγάλες διαστάσεις. Κατά 80% έχει ψηφιοποιηθεί και ενοποιηθεί με το παραπάνω αρχείο. Υπολείπονται χαρτογραφίες μεγάλων διαστάσεων (2 X 4 μέτρα) που θα πρέπει να φωτοτυπηθούν πρώτα και να τεμαχιστούν κατόπιν ώστε να χωράνε στα επαγγελματικά scanner της αγοράς. (αν μάθει μόνο το κόστος ο ταμίας...)
3. **Αρχείο δημοσιεύσεων**: Περιλαμβάνει δημοσιεύσεις σχετικές με την σπηλαιολογική δραστηριότητα και έχει ψηφιοποιηθεί μέχρι του έτους 2001 (παιδιά βοήθεια...).
4. **Φωτογραφικό Αρχείο**: Περιλαμβάνει τυπωμένες φωτογραφίες, slides, βιντεοσκοπήσεις και ψηφιακές φωτογραφίες από την δράση του συλλόγου. Δεν έχουν ψηφιοποιηθεί τα slides και οι τυπωμένες φωτογραφίες. (κανένας εθελοντής για τα slides ;;)
5. **Αρχείο χαρτών** : Περιλαμβάνει χάρτες γεωγραφικούς και γεωλογικούς. Επίσης πρόσφατους γεωγραφικούς χάρτες σε ψηφιακή μορφή.

Και βέβαια να μην παραλείψω την δεύτερη ντουλάπα με την σχετική βιβλιογραφία. (δανειστική βιβλιοθήκη). Το αρχείο με την μορφή που έχει σήμερα προσφέρει:

- Προστασία των χειρόγραφων αφού πλέον αποτελούν κομμάτι της Ιστορίας του ΣΠΕΛΕΟ.
- Εύκολη αναζήτηση πληροφορίας. (για δοκιμάστε...)
- Εύκολη διακίνηση πληροφορίας με ηλεκτρονικά μέσα στα μέλη εκτός έδρας του Συλλόγου.
- Και το σημαντικότερο προσφέρουν την αφετηρία για ποιοτικές και στατιστικές μελέτες σε σχέση με την δράση του συλλόγου.

Τα μέλη του συλλόγου μπορούν να έχουν πρόσβαση στα αρχεία μέσω του υπολογιστή της γραμματείας. Ψαχουλεύοντας...τα αρχεία γνώρισα και γνωρίζω έναν άλλο ΣΠΕΛΕΟ. Πήγα σε αποστολές που έγιναν χρόνια πριν. Γνώρισα συντρόφους που δεν συνάντησα ποτέ. Είδα σπήλαια που δεν θα προλάβω να επισκεφτώ. Και είμαι σίγουρος ότι όλα αυτά θα μείνουν για αυτούς που θα έρθουν και μετά από εμάς. Αρκεί βέβαια να το θέλουμε και εμείς. Αρκεί να συμπληρώσουμε το αρχείο με τις δικές μας εκθέσεις. Αρκεί να καταγράψουμε και τα δικά μας σπηλαιολογικά βήματα στην προσπάθεια αυτή της αέναης διεύρυνσης της σπηλαιολογικής γνώσης.

*Ελπίζω όσοι παρουσίασαν αποστολές μέσω του **SPELEONEWS** να φέρουν και καμιά έκθεση για το αρχείο... καμιά φωτογραφία... καμιά βιντεοσκοπήση... καμιά χαρτογράφηση....*

Περισσότερα για το αρχείο του Συλλόγου ελπίζω όμως να παρουσιάσω σε εκδήλωση στα νέα Γραφεία του Συλλόγου. Μέχρι τότε για οποιαδήποτε πληροφορία φυσικά μπορείτε να απευθυνθείτε στην γραμματεία του ΣΠΕΛΕΟ.

Δημοσίευση σε Τοπικό Περιοδικό
της Έλενας Λάλου

Το G-Magazine είναι μία τοπική περιοδική δι-μηνιαία έκδοση του Γαλατίου. Στο προηγούμενο τεύχος είχε δημοσιευτεί ένα άρθρο για τις υπόγειες στοές και για δύο σπήλαια του Γαλατίου (<http://www.g-magazine.gr/04-05/9.pdf>).

Ο ΣΠ.ΕΛ.Ε.Ο. τον Ιανουάριο του 2003 είχε πραγματοποιήσει αποστολή καθαρισμού του «Σπηλαίου του Σωτήρος» στην περιοχή στα πλαίσια του εορτασμού των 20 χρόνων λειτουργίας και

Ιούνιος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 6

προσφοράς του συλλόγου και στη συνέχεια κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας. Με αφορμή το άρθρο αυτό έστειλα για δημοσίευση το ακόλουθο άρθρο με σκοπό την ενημέρωση των κατοίκων του Γαλασίου για την πρωτοβουλία του ΣΠ.ΕΛ.Ε.Ο. Το υπογραμμισμένο κομμάτι του άρθρου, δυστυχώς δεν δημοσιεύτηκε. Το πρωτότυπο άρθρο υπάρχει στο αρχείο του ΣΠ.ΕΛ.Ε.Ο. Η διεύθυνση και το τηλέφωνο του συλλόγου δεν αναγράφηκαν στο άρθρο λόγω της επικείμενης μετακόμισης. Η φωτογραφία που δημοσιεύτηκε είναι της Μύριαμ Καλατζή, μέλος ΣΠ.ΕΛ.Ε.Ο.

Ο Σπηλαιολογικός Ελληνικός Εξερευνητικός Όμιλος ΣΠ.ΕΛ.Ε.Ο. (σύλλογος-μέλος της Σπηλαιολογικής Ομοσπονδίας Ελλάδος), με μεγάλη ευαισθητοποίηση σε θέματα Οικολογίας και Σπηλαιοπροστασίας για περισσότερα από 20 χρόνια, οργάνωσε αποστολή καθαρισμού του σπηλαίου του Σωτήρος στα Τουρκοβούνια σε συνεργασία με την Εφορεία Παλαιoανθρωπολογίας Σπηλαιολογίας.

Το σπήλαιο δυστυχώς έχει λεηλατηθεί από διάφορους ασυνείδητους περαστικούς που θεωρούν απαραίτητο να αφήσουν το όνομά τους χαραγμένο ή γραμμένο με σπρέι πάνω σε αυτό το μνημείο της φύσης, όπου χρειάστηκαν εκατομμύρια ετών για να δημιουργηθεί και μόλις μερικά χρόνια για να καταστραφεί.

Κάποιοι άλλοι ρίχνουν διάφορα απορρίμματα βρίσκοντάς το μία εύκολη τρύπα, μη άμεσα ορατή από το κοινό - έτσι έχουν «καθαρή» τη συνείδησή τους.

Η δική μας συνείδηση μας οδήγησε στην είσοδο αυτού του σπηλαίου την Κυριακή 26 Ιανουαρίου 2003, με σκοπό την αποκομιδή των ριγμένων απορριμμάτων. Η αποστολή οργανώθηκε στα πλαίσια του

εορτασμού των 20 ετών λειτουργίας και προσφοράς του συλλόγου σε όλα τα επίπεδα σπηλαιολογίας.

Έτσι περισσότεροι από 30 σπηλαιολόγοι κάτω από το φιλοβρόχι εκείνης της ημέρας συγκεντρωθήκαμε και με άριστη μεταξύ μας συνεργασία σε τρεις ώρες περίπου είχαμε απομακρύνει όλα τα απορρίμματα από το σπήλαιο.

Κυρίως βρέθηκαν γυαλιά από σπασμένα μπουκάλια μύρας και αναψυκτικών, πλαστικά μπουκάλια, κουτιά από αναψυκτικά, κομμάτια από περιοδικά και εφημερίδες, χαρτιά από πατατάκια κλπ., πακέτα τσιγάρων και αποτσίγαρα, πλαστικά και ξύλινα κασόνια κ.α. Το πιο δυσάρεστο είναι ότι περισυλλέχτηκαν (με την ανάλογη προσοχή) ακόμα και

μεταχειρισμένες σύριγγες.

Στη συνέχεια μπήκαμε στο καθαρό πλέον αυτό σπήλαιο για να κόψουμε την πρωτοχρονιάτικη πίτα του συλλόγου. Για την πρόσβαση στο σπήλαιο είχαν ληφθεί όλα τα απαραίτητα μέτρα ασφαλείας. Υπήρχε στην είσοδο σχοινί ασφαλείας και για το δεξί τμήμα του σπηλαίου είχε τοποθετηθεί σκάλα. Η πίτα κόπηκε στο αριστερό (και μεγαλύτερο) τμήμα του κάποτε πολύ ωραίου σπηλαίου. Στην κοπή συμμετείχαν κυρίως σπηλαιολόγοι (οι περισσότεροι μαζί με τα παιδιά τους), ενώ στη συνέχεια ακολούθησε μπουφές στον περίγυρο του σπηλαίου, για τους μη σπηλαιολόγους.

Ο ΣΠ.ΕΛ.Ε.Ο., μία εβδομάδα νωρίτερα είχε ολοκληρώσει διήμερη αποστολή καθαρισμού στο Σπήλαιο Γλυφάδας Δυρού Λακωνίας, όπου εκεί καθαρίστηκαν τόσο τα χερσαία όσο και τα λιμναία τμήματα του σπηλαίου.

Όσοι ενδιαφέρονται για θέματα σπηλαιολογίας μπορούν να ενημερωθούν από την ιστοσελίδα www.speleo.gr ή να στείλουν email στο info@speleo.gr

Όποιος επίσης θεωρεί ότι γνωρίζει κάποιο σπήλαιο που χρήζει βοήθειας και προστασίας, μπορεί να το αναφέρει στην Σπηλαιολογική Ομοσπονδία Ελλάδος, στην Επιτροπή Προστασίας Σπηλαίων στέλνοντας email στο protection@fhs.gr ή στο τηλέφωνο 210.32.42.801 καθημερινά 19:00-21:00.

Ο Γάμος της Εύας και του Κώστα της Γιάννας Χατζή

Μια φορά και έναν καιρό πριν τόσα χρόνια γεννήθηκαν δυο άνθρωποι, που χωρίς να το ξέρουν, κάποια στιγμή θα τους ένωνε η μοίρα, **ο Κώστας και η Εύα**. Ήταν πολλά χρόνια μαζί και όλο έλεγαν ότι θα παντρευτούν. Πέρυσι μας την έσκασαν, αλλά φέτος ...Επιτέλους τον αποκατέστησε ...

Να ζήσετε και να ευτυχίσετε παιδιά !!! και μην ξεχνιέστε, καλούς απογόνους !!!

- Και θέλω να δηλώσω, ότι δεν είμαι καθόλου αγχωμένη... πάω να φάω... (δήλωση της νύφης στο βίντεο), πριν βάλει το κραγιόν, λίγο πριν φύγει από το σπίτι. Και πήγε να φάει.

- Έχετε δει πιο ήρεμη νύφη από μένα;

Εννοείτε ότι θα ξεκινήσω πρώτα από τη νύφη. Μια κούκλα, λες και την έβγαλες από το κουτί. Και το δήλωσε, **είμαι πάρα πολύ ευτυχισμένη !!!** Και πώς να μην είναι, όταν προχωρά τη ζωή της μ' αυτόν που αγαπά. **Ο γαμπρός;** (δεν ξέρω αν έκανε καμιά δήλωση, δεν ήμουν εκεί) παντός ήταν μια γλύκα.

Αποστολόπουλε, να φοράς πιο συχνά κουστούμι σου πάει.

Ιούνιος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 6

Το ξωκλήσι πολύ όμορφο, ο γάμος έγινε έξω (που να μας χωρέσει τόσους νοματαίους), με πορτοκαλί διάκοσμο, παρακαλώ!!! Έτσι για να μην ξεχνιόμαστε. Έγινε ο γάμος, τους ευχηθήκαμε, βγήκαμε και την καθιερωμένη φωτογραφία. **Μια ομορφιά.**

Είμαστε ομορφοσύλλογος ρε παιδί μου Φτου μας, μη μας ματιάσω. Να βάλουμε και μια μπλε χάντρα!!! Και φύγαμε για το τραπέζι... Επίτηδες αργήσαμε, θέλαμε να κάνουμε μια βόλτα πριν το φαί. Όσοοχι, δεν χάσαμε το δρόμο... μια βόλτα κάναμε! Ήρθαν και οι νεόνυμφοι, έκοψαν την τούρτα, χόρεψαν, **ΜΙΑ ΕΥΤΥΧΙΑ**, φάγαμε και ο χορός ξεκίνησε.

Ωραία είναι η νύφη μας, ωραία τα προικιά της, ωραία και η παρέα της που κάνει τη χαρά της...

Πρώτη χορεύει η νύφη και ακολουθεί το σοι.

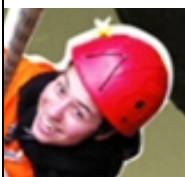
Μετά σηκωθήκαμε και εμείς, και σχεδόν δεν ξανακαθίσαμε. Και να τα τσιφτετέλια (τέτοια κάνεις Τινάκο μου και δε ξεχνιέσαι!!!) και να τα συρτά και οι ζειμπεκίες (γεια σου, ρε Λευτεράκο). Δεν μπορώ να πω, κάναμε αισθητή την παρουσία μας, του δώσαμε και κατάλαβε. Και το κορυφαίο του Κατσιαβόλ "δεν χορεύουμε, τρέχουμε". Άλλο να το βλέπεις και άλλο να το διαβάζεις.

Τα μαθήματα χορού έπαιρναν και έδιναν (έχουμε και άλλο γάμο τον άλλο μήνα, μην ξεχνιόμαστε) και **πάμε** αριστερό ένα, δυο, τρία και το τώρα το δεξί ένα, δυο, τρία και ξανά (πογωνίσιος, για όσους ξέρουν). Βρήκαμε και θύμα για το επόμενο σεμινάριο. Το τερπνόν, μετά του ωφελίμου.

Χαιρετήσαμε τη νύφη και το γαμπρό, τους κουνήσαμε την εσάρπα (δεν είχαμε κάτι άλλο) και φύγαμε. Όχι, δεν μας έδιώξαν από το μαγαζί, το καταλάβαμε και φύγαμε μόνοι μας.

Ήμασταν μια ωραία παρέα, ήμασταν!!!

Αντε ρε, και στα δικά μας οι ανύπαντροι...

Μάθε πόσο Σπηλαιολόγος είσαι...

της Ελεάννας Πρεβεδύρου

ΤΕΣΤ: ΤΙ ΕΙΔΟΥΣ ΣΠΗΛΑΙΟΛΟΓΟΣ ΕΙΣΑΙ;

1. **Τι σημαίνουν τα αρχικά ΣΠ.ΕΛ.Ε.Ο.;**

- A. Σπηλαιολογικός Ελληνικός Εξερευνητικός Όμιλος.
- B. Σπηλιά Ελλείπει Εναλλακτικής Οδού.
- Γ. Σπηλαιολόγοι Ελεύθεροι Έτοιμοι για Όλα.

2. **Ναυαγείς σε ένα ερημονήσι. Εύχεσαι να είχες μαζί σου:**

- A. Υλικά αρματώματος.
- B. Ελβετικό σουγιά.
- Γ. Την Πάμελα Άντερσον (χρησιμεύει και ως σωσίβιο).

3. **Επιλογή σημείου κατασκήνωσης:**

- A. Οπουδήποτε, αρκεί να είναι κοντά στη σπηλιά.
- B. Στο βουνό, σε ξέφωτο δάσους (για να βλέπω και το φεγγάρι), δίπλα σε ποτάμι.
- Γ. Ποια κατασκήνωση; Δωμάτιο 43 με κλιματισμό, τηλεόραση (φυσικά νονα), ψυγείο και υπέρδιπλο κρεβάτι.

4. **Τι σκηνή έχεις;**

- A. Τεσσάρων εποχών, μέχρι -120° C.
- B. Καλοκαιρινή (έχει μείνει από τις διακοπές στην Ελαφόνησο).
- Γ. Δεν έχω, ευκαιρία να τρυπώνω σε ξενεές...

5. **Ιδανική διήμερη αποστολή:**

- A. Σάββατο: εξερεύνηση περιοχής, εξερεύνηση σπηλαίου, Κυριακή: χαρτογράφηση σπηλαίου, πλύσιμο εξοπλισμού.
- B. Σάββατο: επίσκεψη σε σπηλιά, Κυριακή: περίπατος, φαγητό σε εξοχικό κέντρο.
- Γ. Σάββατο και Κυριακή: αραχτός σε αιώρα έξω από τη σπηλιά.

6. **Αγαπημένο δωμάτιο του συλλόγου:**

- A. Το εφορείο -όπου μπορείς να χαϊδέψεις τα υλικά.
- B. Το γραφείο -οργάνωση αποστολών και κουβεντούλα.
- Γ. Η μπυραρία απέναντι.

7. **Σκοπός των σεμιναρίων είναι:**

- A. Η εκπαίδευση μελλοντικών σπηλαιολόγων.
- B. Η εκδρομή στον Παρνασσό.
- Γ. Η γνωριμία με νέες αιθρίες υπάρξεις.

8. **Το φως στην άκρη του σιφονιού είναι:**

- A. Ο δυο.
- B. Η ελπίδα.
- Γ. Τα σπινθηροβόλα μάτια της Ελπίδας.

9. **Κατά τη διάρκεια αποστολής τι βάρος προτιμάς να κουβαλήσεις;**

- A. Ένα σκοινί διακοσάρι, 2 μπουκάλες, 3 εξοπλισμούς και το φαρμακείο.
- B. Τη ζώνη και το φαγητό μου.
- Γ. Τη νόστιμη σπηλαιολόγο που στραμπούληξε το πόδι της.

10. **Αγαπημένο άρωμα:**

Ιούνιος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 6

A. Ασετυλίνη.

B. Ανθισμένα τριαντάφυλλα.

Γ. Σανέλ Νο 5.

11. **Αγαπημένος ήχος:**

A. Ο ήχος της μανίλιας πάνω στο σκοινί.

B. Το νυχτερινό τραγούδι των τριζονιών.

Γ. Μμμμμμμ.

12. **Στο κράνος σου, για ώρα ανάγκης, έχεις πάντα:**

A. Αλουμινοκουβέρτα, 3 μ. σκοινί 5 χιλ., μικρή συσκευασία μελιού.

B. Χαρτομάντηλα.

Γ. Marlboro και αναπτήρα.

13. **Τι είναι το μπεκ;**

A. Εξάρτημα στο μπροστινό μέρος του κράνους από όπου βγαίνει η φλόγα της ασετυλίνης.

B. Το φρένο χειρός.

Γ. Βουκολικό επιφώνημα, μπееееееек.

14. **Τι είναι το σπιτ;**

A. Είδος καρφιού για αρμάτωμα.

B. Το φρένο μέσης.

Γ. Η λέξη φτύνω στα αγγλικά.

15. **Τι είναι το γκουρ;**

A. Σχηματισμός στο εσωτερικό σπηλαίων.

B. Το φρένο ποδιού.

Γ. Όλα κι όλα. Το αγγούρι εκεί που ξέρεις.

16. **Που χρησιμοποιούμε slaves;**

A. Στη σπηλαιοφωτογράφιση.

B. Στην τραβέρσα.

Γ. Στις μεγάλες σπηλιές, για να κουβαλάνε τα πράγματα.

17. **Τι είδους οργανισμός είναι ο σπηλαιολόγος;**

A. Σπηλαιόβιος.

B. Ανθεκτικός.

Γ. Καταναλωτικός.

18. **Τι είναι το δολιχόποδο;**

A. Σπηλαιόβιος οργανισμός.

B. Ζουζούνι, όπως η ακρίδα.

Γ. Βρισιά, κατά το βρωμόπαιδο, κωλόπαιδο.

19. **Πριν την είσοδό μας σε σπηλιά καταναλώνουμε:**

A. Υδατάνθρακες.

B. Φρούτα.

Γ. Μπύρες.

20. **Πού σταματάει η συντροφικότητα;**

A. Πουθενά.

B. Σε πενήντάρι βάραθρο.

Γ. Στο κρεβάτι.

21. **Σύμφωνα με το νόμο των τρίτων:**

A. Καταναλώνουμε το ένα τρίτο του αέρα στην είσοδο, το ένα τρίτο στην έξοδο και το ένα τρίτο χρησιμεύει ως ασφάλεια (σπηλαιοκατάδυση).

B. Μπαίνουμε στη σπηλιά πάντα σε ομάδες των τριών.

Γ. Μέχρι τρεις είναι δεσμός.

Μέτρα τις απαντήσεις σου και βρες το σπηλαιολογικό προφίλ που σου ταιριάζει.

Αν έχεις απαντήσει περισσότερα Α είσαι:

Σκληροπυρηνικός Σπηλαιολόγος. Συγχαρητήρια! Ο σύλλογος είναι περήφανος που σε έχει!

Αν έχεις απαντήσει περισσότερα Β είσαι:

Αποτυχημένος Σπηλαιολόγος. Καλή η προσπάθεια, αλλά δεν ανατριχιάζουμε και στο πέρασμά σου.

Αν έχεις απαντήσει περισσότερα Γ είσαι:

Οτιδήποτε άλλο εκτός από Σπηλαιολόγος. Περιμένουμε να μας επιστρέψεις το πτυχίο σου.

Γαμήλιο Ταξίδι στις Πρέσπες

του Κώστα Αποστολόπουλου

Δέκα ολόκληρες ημέρες στα πανέμορφα τοπία του Δήμου

Πρεσπών μάλλον δεν φτάνουν για να χορτάσει κανείς τις ομορφιές της περιοχής αυτής. Αρχές Ιουνίου ήταν η καλλίτερη εποχή για μια τέτοια εκδρομή. Μεταξύ άλλων αναζητήσαμε και παλιά σπηλαιολογικά αχνάρια και επισκεφτήκαμε αρκετά από τα σπήλαια που εξερεύνησε η ΕΣΕ σχεδόν πριν 30 χρόνια. Με αναφορά τις παλιές αυτές εκθέσεις (ευτυχώς τις έστειλε με fax ο Θωμάς στον ξενώνα του Αγ. Αχχιλείου που μείναμε) μπήκαμε στην βάρκα του Βασίλη για μια παρατεταμένη ξενάγηση. Μιας και δεν ήταν σπηλαιολογική αποστολή αρκεστήκαμε να καταγράψουμε το στίγμα (GPS) από όλα τα λιμναία σπήλαια δεξιά και αριστερά του όρμου των Ψαράδων (Μεγάλης Πρέσπας) καθώς και να φωτογραφήσουμε τις εισόδους τους.

Τελικά αποδείχτηκε δυσκολότερο από ό,τι πιστεύαμε. Κάτι οι ασάφειες στις εκθέσεις, κάτι η στάθμη του νερού που έχει κατέβει αρκετά από το 1977 μέχρι σήμερα, λίγο τα άγνωστα τοπωνύμια της λίμνης και μερικά σπήλαια μας μπέρδεψαν. Τελικά επιβεβαιώσαμε σχεδόν 15 από αυτά: Ράξανετς, Ρότι, Έσενετς, Τσέρνα, Ανάληψη, Μπέλα Πες, Παναγιάς Ελεούσας, Τσεπουρίνα, Παραλείτσα, Στρόγκα, Νίσκι,

Ιούνιος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 6

Κουρουνιάδες και το βράθρο Ζόνταν.

Ο Βασίλης υπομονετικός μας αποβίβασε όπου μπορούσε και μας έδειξε τις ομορφιές της Λίμνης. Αναρίθμητοι αργυροπελεκάνοι, ροδοπελεκάνοι, σταχτόχνηες και αργυροτσικνιάδες μας συντρόφεψαν σε αυτή την μαγευτική πορεία και οι 9 ώρες μέσα στην βάρκα δεν καταλάβαμε πως πέρασαν τόσο γρήγορα.

Επισκεφτήκαμε επίσης δύο μικρά ανώνυμα σπήλαια στην μικρή Τρέσπα το ένα με εκπληκτικό διάκοσμο, αλλά δεν προλάβσαμε ένα πολλά υποσχόμενο σπήλαιο στην Μικρολίμνη. Τέλος πληροφορηθήκαμε για ένα μεγάλο σπήλαιο (καταβόθρα) στο Αλβανικό έδαφος απέναντι από το Βροντερό (το κοντινότερο χωριό στα σύνορα με την Αλβανία) που οι Αλβανοί ονομάζουν «Το Στόμα του Λύκου». Οι αναφορές μιλούν για βραχογραφίες από κρόκο στο εσωτερικό του που αναπαριστούν κυνήγι ελαφιού από τοξότες!..

Με αυτά και αρκετά ακόμη μας άνοιξε η όρεξη...για αποστολή στην περιοχή. Λέτε;... για να δούμε. Προς το παρόν αναζητούμε συναδέλφους στην Αλβανία μέσω της Βαλκανικής Ομοσπονδίας...

14ο Συνέδριο

της Γεωργίας Τάρταρη

Επιθυμούμε να υπενθυμίσουμε στα μέλη του ΣΠΕΛΕΟ, ότι ο καιρός για το 14 ο παγκόσμιο συνέδριο σπηλαιολογίας πλησιάζει. Βασιζόμαστε στη συμμετοχή τους, για την καλύτερη παρουσία του συλλόγου μας, στις εκδρομές, στο περίπτερο που έχουμε νοικιάσει, αλλά και όπου αλλού χρειαστεί.

Οι τεχνικές στην πόλη

του Θωμά Θεοδοσιάδη

Στο εξωτερικό και κυρίως στην Γαλλία και Ιταλία σπηλαιολόγοι και σπηλαιολογικές τεχνικές

χρησιμοποιούνται για διάφορες εργασίες που χρειάζεται να γίνουν σε αστικό περιβάλλον.

Οι εργασίες αυτές έχουν την ιδιαιτερότητα ενώ είναι απλές και δεν χρειάζεται κάποια εξειδίκευση να γίνονται σε δύσκολο και επικίνδυνο περιβάλλον (μεγάλα ύψη) ανεβάζοντας το κόστος των εργασιών κατά πολύ λόγω χρήσης ειδικών μηχανημάτων και εργαλείων.

Παράδειγμα .. για τον καθαρισμό παραθύρων σε ένα υψηλό κτίριο ο ιδιοκτήτης αναγκάζεται να συμπεριλάβει στην κατασκευή και εξωτερικό ασανσέρ το οποίο θα χρησιμοποιείτε από ειδικούς εργάτες. Χρησιμοποιώντας τεχνικές μονού σκοινιού μειώνεται το κόστος.

Η πρώτη εργασία τέτοιου είδους (από σπηλαιολόγο) που έχω υπόψη μου στην Ελλάδα έγινε από το Πετρουλάκη Ν. (μέλος του συλλόγου) το 1997. Εφάρμοσε τις τεχνικές σε μια δουλειά που χρειαζόταν να στήσει σκαλωσιά και η οποία θα αύξανε δραματικά το κόστος της. Αποτέλεσμα μικρότερο κόστος και του έμειναν και τα υλικά που αγόρασε για αυτό τον σκοπό. Μια τελείως διαφορετική δουλειά που χρειάστηκαν τεχνικές σπηλαιολογίας έγινε το 2002 (Θεοδοσιάδης Στέργιος, Ζουριδάκης Νεκτάριος και Θεοδοσιάδης Θωμάς) για τις ανάγκες μιας υπαίθριας παιδικής παράστασης θεατρικού εργαστηρίου. Για τις ανάγκες της παράστασης στήθηκε τραβέρσα 50μ μεταξύ δύο κτιρίων και σε ύψος 7μ από όπου θα πετούσε μια ...νεράιδα.

Για το ίδιο θεατρικό εργαστήριο τα Χριστούγεννα του 2003 ένας Άγιος Βασίλης (Λυκιαρδοπούλου Α) κατέβηκε μια εξαόροφη πολυκατοικία για να δώσει δώρα στα παιδιά.

Η πιο πρόσφατη εφαρμογή τεχνικών SRT έγινε μέσα στον μήνα Ιούνιο από τη Γ Χατζή και Λ Καρτέρη όταν τους ζητήθηκε να βοηθήσουν στο στήσιμο μιας καμινάδας τζακιού σε επτάόροφη πολυκατοικία. Το έργο επιτελέστηκε μέσα σε λίγες ώρες και υπήρξε οικονομικό όφελος και για τον κατασκευαστή και για τους σπηλαιολόγους.

Μια βραδιά στον Ανεμόλυλο

του Στέφανου Νικολαΐδη

Συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος.....

- Ο.κ. σε μισή ώρα ελπίζω να είμαι εκεί.

Ο Γιώργος παίρνοντας τα τηλέφωνα μονολογούσε... Τι

Ιούνιος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 6

δουλεία έχω μ' αυτούς τους άχρηστους.

Μας ξεσηκώνουν βραδιάτικα για να τρέχουμε 200 χλμ. μακριά.

Ήμουν σίγουρος ότι κάποια στιγμή θα γινόταν ατύχημα με τα μυαλά που κουβαλάνε....βάλε το ξενύκτι, την απόσταση τις βενζίνες, διόδια, λάδια, λάστιχα συντήρηση. Άσε που προχθές το έπλυνα το αυτοκίνητο. Θα πρέπει να τους χρεώσουμε τα έξοδα της μετακίνησης.

- Ετοίμασε τα σπηλαιολογικά σου και έλα στο σύλλογο γιατί έγινε ατύχημα. Πάμε να τους βγάλουμε. Ο Στέφανος με αυτόν τον καινούριο τον Θανάση.

- Ατύχημα ? Πώς έγινε τότε? Που έχουμε ραντεβού?

- Έλα στο σύλλογο τώρα και μαθαίνεις εκεί τις λεπτομέρειες.

- Καλά κάτσε να ετοιμαστώ και να ειδοποιήσω για τις δουλειές μου και έρχομαι. Με τι αυτοκίνητα θα πάμε?

- Θα έχει ο Ισίδωρος και ο Πέτρος.

- Εμπρός....

- Σήκωσε το επιτέλους!!!

- Τι έγινε ?

- Έλα στο σύλλογο με τα σπηλαιολογικά σου για σπηλαιοδιάσωση πρέπει να πάμε μπλα μπλα μπλα.....

- Έχεις ειδοποιήσει άλλους? Μάλλον δεν μπορώ να έρθω γιατί αύριο έχω πρωί δουλειά και είναι τώρα αργά να ειδοποιήσω. Αν δεν βρεις άλλους ξαναπάρε τηλέφωνο να δω τι μπορώ να κάνω.

- Είσαι γελοίος

ΚΡΑΚ το τηλέφωνο.

Πρέπει να συγκεντρωθώ και να προσέχω μην φύγει καμιά πέτρα και τον κτυπήσει.

Πως δεν έσκασε σαν καρπούζι, μετά το πατάρι δεν βλέπω τίποτα να υπάρχει για να κρατήθηκε και να έκοψε την φόρα!!!

- Ε.... Θανάση σου έφερα νερό και κάτι για να σε σκεπάσω. Να πιες.

Καλά που τα είχα τότε με εκείνη την τύπισσα, την τρελή φοιτήτρια ιατρικής και πήγαινα μαζί της, έτσι για την περιέργεια μου, σε κάποια εργαστηριακά μαθήματα ιατρικής και ανατομίας.

Εκεί έβλεπες ότι πιο περίεργο διαθέτει το ανθρώπινο σώμα. Όγκο δίδυμο αδελφό που τον κατάπιες πριν καν να γίνεις έμβρυο, νεφρό σε μέγεθος μπάλας ποδοσφαίρου, πεθαιμένο σε σχήμα πολυθρόνας. Καλά

το νεκροτομείο ήταν το κάτι άλλο. Όλα τα ταβάνια ήταν ψεκασμένα με ρινίσματα κρανίου όπως τα κόβει ο τροχός. Το ίδιο σχεδόν και το πρόσωπο των υπαλλήλων που τα έκοβαν.

Μετά το νεκροτομείο, για μερικές μέρες δεν μπορούσα να φάω μπέικον γιατί θύμιζε τις ανοικτές κοιλιές με το πόλικο λίπος.....

- Σε ευχαριστώ ρε Στέφανε δεν θυμάμαι τίποτα. Πως βρέθηκα εδώ κάτω?

Ρε γαμώτο πήγαινε να δεις που συνεχίζει αυτή η σπηλιά σου χάλασα και την εξερεύνηση.

Συνεχίζεται...

Τα μέλη μας θυμούνται...
της Έλενας Λάλου

Από αυτό το τεύχος ευελπιστούμε να υιοθετήσουμε μία ακόμα μόνιμη στήλη. Τη στήλη «Τα μέλη μας θυμούνται...». Η στήλη «Τα μέλη μας θυμούνται...» έχει σκοπό να φιλοξενεί συνεντεύξεις από παλαιότερα μέλη του ΣΠ.ΕΛ.Ε.Ο. Ενεργά ή μη. Κάποιους τους ξέρουμε και κάποιους όχι.

Είναι ώρα να τους γνωρίσουμε. Είναι ώρα να μάθουμε ποιοι είναι, ποιοι ήταν και τι έκαναν όταν ήταν ενεργά (ή ενεργότερα) μέλη του ΣΠ.ΕΛ.Ε.Ο. Είναι ώρα να σταματήσουμε να ξέρουμε μόνο το όνομά τους και να μάθουμε τι έχουν προσφέρει στον ΣΠ.ΕΛ.Ε.Ο και στην σπηλαιολογία. Είναι ώρα να ακούσουμε τις εμπειρίες τους και να μάθουμε μέσα από αυτές. Είναι ώρα να μάθουμε μέσα από αυτούς την ιστορία του ΣΠ.ΕΛ.Ε.Ο., όπως αυτή εξελίχτηκε μέσα από τα μέλη της...

Κώστας Ζούπης

Μιας και εγκαινιάζουμε από αυτό το τεύχος τη στήλη «Τα μέλη μας θυμούνται...» από που λοιπόν θα ξεκινάγαμε τις συνεντεύξεις μας; Μα από πού αλλού; Από τον Κώστα Ζούπη...τον πρώτο μας πρόεδρο. Μετά από τηλεφωνική επικοινωνία συναντηθήκαμε με τον Κώστα στα γραφεία της Ομοσπονδίας. Όσο ετοιμαζόμουν για τη συνάντηση αυτή, έπλαθα διάφορες ερωτήσεις...τι θα ρωτήσω και τι θέλω να μάθω από αυτόν; «Όσο περισσότερα γίνεται ήταν η απάντηση».

Όταν συναντηθήκαμε όμως τα πράγματα ήταν αλλιώς. Καμία ερώτηση δεν θα μπορούσε να αγγίξει την πραγματικότητα. Τι να ρωτήσεις έναν άνθρωπο που ΕΙΝΑΙ η σπηλαιολογία;

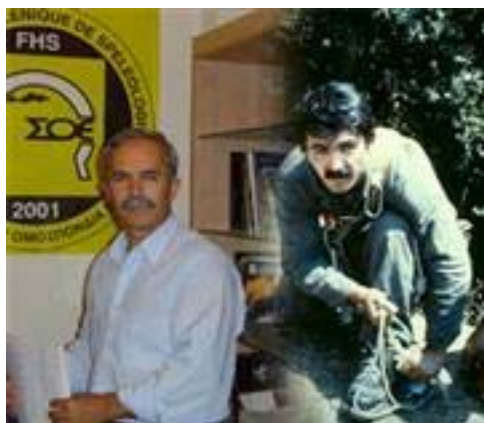
Ιούνιος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 6

Κάθομαι απέναντί του. Ευγενικός, χαμογελαστός, πάντα προσιτός, τρομερά εύστοφος και σαφώς πολύ έξυπνος. Ανήσυχος, δημιουργικός και ακούρατος. Μόλις ολοκληρώσει κάτι, αμέσως ξεκινάει για τον επόμενο στόχο.

Αυτός χαμογέλασε και ξεκίνησε να μιλάει για την σπηλαιολογία. Από την πρώτη στιγμή που μπήκε σε σπηλιά μέχρι σήμερα. Χειμάρρος αναμνήσεων. Ονόματα, ημερομηνίες, τεχνικές λεπτομέρειες...τα πάντα τα περιέγραφε σαν να τα έζησε μόλις χτες. Πόσο μπορεί να αγαπήσει κανείς την σπηλαιολογία; Όσο ο Κώστας ο Ζούπης. Δημιουργεί τον έναν σταθμό μετά τον άλλον. Συνεχώς περισσότερες ιδέες για την ανάπτυξη της Σπηλαιολογίας στην Ελλάδα. Πρώτος πρόεδρος και ιδρυτικό μέλος του ΣΠΕΛΕΟ, πρώτος πρόεδρος και ιδρυτικό μέλος της Σπηλαιολογικής Ομοσπονδίας Ελλάδος, αντιπρόεδρος της Βαλκανικής Σπηλαιολογικής Ομοσπονδίας μα πάνω απ' όλα «**ΣΠΗΛΑΙΟΛΟΓΟΣ**».

Σε ηλικία 53 ετών, ακόμα ενεργός σπηλαιολόγος και πρόεδρος της ΣΟΕ, θυμάται τα πρώτα του βήματα.

-Με τι ασχολείστε;

-Δεν ξέρω γιατί αλλά από μερικά χρόνια και μετά σταμάτησα να κάνω μια δουλειά. Ας πούμε όμως διακόσμηση καταστημάτων. Έχω και ένα εργαστήριο στο οποίο κάνω γλυπτά...ανάγλυφα μάλλον και καλύπτω τη θέση του προέδρου της Ομοσπονδίας. Παράλληλα προσπαθώ να κάνω και ένα βιβλίο με τα σπήλαια του νομού Μαγνησίας με μια ομάδα του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος στον Βόλο.

-Άλλα ενδιαφέροντα;

-Πριν αρχίσω τη σπηλαιολογία είχα επιδοθεί στο τέννις. Έπαιζα για τρία τέσσερα χρόνια συνέχεια τέννις. Μου άρεσαν και οι εκδρομές. Είχα γυρίσει όλα τα νησιά της Ελλάδος με το ρεύμα εκείνης της περιόδου που ονομαζόταν Χίππς.

-Από που μάθατε για την σπηλαιολογία;

-Ένα βράδυ που καθόμουν στο σπίτι μου, άκουσα στο ραδιόφωνο ότι η Σπηλαιολογική Εταιρεία της Ελλάδος κάνει σεμινάρια για καινούργια μέλη. Τρελάθηκα μόλις το άκουσα γιατί δεν μπορούσα να φανταστώ ότι αυτό που κάναμε πιτσιρίκια παίζοντας, όπου βρίσκαμε τρύπα στο χωριό μπαίναμε μέσα, εδώ πέρα το είχαν κάνει σύλλογο και ήταν και οργανωμένοι και κάναν και σεμινάρια. Μου έκανε φοβερή εντύπωση. Αυτό έγινε το '78, ήμουν 25 χρονών τότε.

Συγκράτησα μόνο το Σπηλαιολογική Εταιρεία. Πήρα στο 131 και τους πήρα τηλέφωνο και η απάντηση ήταν «Ελάτε άμα θέλετε, αλλά έχουμε μαζευτεί τόσο πολλοί που θα έχουμε πρόβλημα. Δεν θα χωράμε.» όντως είχαν δίκιο γιατί όταν πήγα στα γραφεία της ΕΣΕ στην Μαντζάρου τότε ήμασταν 78 άτομα. Δεν μπορούσαμε να κάνουμε μαθήματα εκεί. Αλλά, με τη βοήθεια του Συμεωνίδη τα μαθήματα γίνανε σε μια αίθουσα του παλιοντολογικού μουσείου του Πανεπιστημίου. Εκεί που έμαθα και τις βασικές αρχές στη σπηλαιολογία όπως σε όλα τα σεμινάρια που γίνονται και σήμερα.

Μέχρι τότε εκεί διδασκάνε την κλασική οριζόντια σπηλαιολογία. Κατακόρυφη σπηλαιολογία κάνανε πολύ λίγοι. Ήταν μετρημένοι στα δάχτυλα αυτοί που κάνανε, όπως ο Γιάννης ο Ιωάννου ή ο Δημήτρης ο Λιάγκος κλπ, μερικοί που ήτανε και ορειβάτες μαζί. Αλλά σε εκείνο το σεμινάριο είχαμε την τύχη να έρθει και ο Αβαγιαννός, ο οποίος ήταν φοιτητής στην Ιταλία, στο Γεωλογικό τμήμα και εκεί είχε κάνει μαθήματα σπηλαιολογίας. Αυτός μας δίδαξε. Πήρε τότε άδεια να κάνει μαθήματα κατάρτασης με σκοινιά. Τη χρησιμοποιούσαμε δύο σκοινιά για να κατέβουμε και είχαμε καταβατήρα. Το ανέβασμα γινόταν με το σύστημα του βάτραχου. Και με τα δυο πόδια μαζί. Αυτά με τα σεμινάρια, τα οποία διήρκεσαν μέχρι τον Μάη, από Φλεβάρη-Μάρτη μέχρι τον Μάη του '78.

-Ποιο ήταν το πρώτο σπήλαιο που μπήκατε;

-Πριν τελειώσουν τα σεμινάρια, εμένα μαζί με τον Γιώργο τον Δαλαμάνγκα, τον Πέτρο τον Ρωμανά και τον Αντώνη τον Μπαρτσιώκα, μας πρότεινε, ο Αβαγιαννός και ο Παυλίδης και πήγαμε στη Σελινίτσα. Πριν τελειώσουν τα σεμινάρια είχα την τύχη να έχω κάνει τη Σελινίτσα, που είναι ένα σπήλαιο όπως ξέρετε 1600 μέτρα. Και τότε είδα για πρώτη φορά στη ζωή μου σπήλαιο πραγματικό, γιατί όλα τα άλλα ήτανε χαζομάρες. Ήταν τρύπες 10, 20, 50 μέτρα. Αυτό ήτανε 1.600 μέτρα, τεράστιο τότε για μένα.

Εκεί μέσα διαπίστωσα ότι η σπηλαιολογία ήταν στα κύτταρά μου. Μόλις μπήκα με έπιασε ένα αίσθημα εξερεύνησης τρομακτικό. Δεν ήθελα να αφήσω ούτε τρύπα άψαχτη και πραγματικά στην πρώτη εκείνη επίσκεψη, μαζί με τον Γιώργο τον Δαλαμάνγκα, κάναμε εξερευνήσεις σε τμήματα που δεν είχε μπει κανένας μέχρι τότε...τουλάχιστον έτσι μας λέγανε οι άλλοι

Ιούνιος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 6

Στα σεμινάρια επίσης κάναμε καταβάσεις. Κάναμε κάποια λίγα μαθήματα και μετά πήγαμε στο Χάος. Αυτό είναι 45 μέτρα. Το ξέρεις, στην Καμάριζα, στο Λαύριο κι εκεί κάναμε τα 40άρια. Εκεί έβαλα και το πρώτο μου καρφί, το πρώτο καρφί σπιντ, και μάλιστα με το πρώτο καρφί στράβωσα και το τρυπάνι του Αβαγιαννού και τσαντίστηκε...φυσικό ήταν γιατί δεν υπήρχε άλλο τρυπάνι στην Ελλάδα τότε...μόνο ο Αβαγιαννός είχε και μόνο ένα ήτανε. Μετά το φτιάξαμε μαζί.

-Πείτε μας για την κατάβασή σας στο βράθρο «Προβατίνα»

-Αμέσως μετά το σεμινάριο, τον Ιούλιο του '78 πέρασαν από την Αθήνα κάποιοι σπηλαιολόγοι Πολωνοί οι οποίοι είχαν κάνει μια περιοδεία στην Αφρική και επιστρέφοντας θέλανε να κατέβουνε την Προβατίνα. Η Προβατίνα ήταν το μεγαλύτερο μέχρι τότε μονοκόμματο βράθρο στην Ευρώπη, και το είχανε σαν επίτευγμα όλοι οι σπηλαιολόγοι να το κατέβουν. Μετά τα ταρατατζούμ που γίνανε στο δημαρχείο, ξεκινήσαμε για πάνω.

Σύστημα σπηλαιολογικής κατάβασης

Κάναμε μαζί στην Καμάριζα μια προπόνηση και τότε φτιάξαμε το δικό μας σύστημα. Αυτό το σύστημα που λειτουργεί και σήμερα στο ανέβασμα και το κατέβασμα των σχοινιών. Το μόνο που έχει αλλάξει από τότε είναι ότι τότε χρησιμοποιούσαμε δυο σχοινιά. Είχαμε και ένα σχοινί ασφάλειας. Τώρα έχει φύγει μόνο αυτό. Είδαμε ότι οι Πολωνοί είχανε στο πόδι τους φρένο. Δεν είχανε στην κοιλιά και είχανε ένα στο χέρι. Εμείς είχαμε ένα στην κοιλιά και ένα στο χέρι. Πήραμε και του ποδιού των Πολωνών οι οποίοι είχανε και ιμάντες προσαρμοσμένους. Το φρένο ποδιού τότε ήταν το ζουμάρ αν το θυμάστε, κάτι κίτρινα, που είχανε ένα δέσιμο από πάνω. Δεν είναι σαν τώρα το μικρό το κλασσικό που είναι πολύ πιο βολικό. Εμείς βάλαμε λοιπόν του ποδιού και οι Πολωνοί βάλανε κεντρικό. Γιατί όντως αυτό που κάνανε οι Πολωνοί ήταν τελειώς άβολο. Λοιπόν έτσι δημιουργήθηκε αυτό το σύστημα, το οποίο επικρατεί παντού. Από εκεί, από εμάς ξεκίνησε και μετά το δημοσιεύσαν αυτοί κι εμείς το κάναμε μάθημα εδώ. Το έχω κάνει μάθημα και στη Βουλγαρία, όταν είχα πάει μετά.

Κατάβαση στην Προβατίνα

Κατέβηκαμε την Προβατίνα 13 Ιουλίου, όχι 16 που φαίνεται Ιουλίου του '78. Τότε ήταν η πρώτη κατάβαση. Σ' εκείνη την κατάβαση κατέβηκα εγώ μέχρι τον πάτο και ο Αβαγιαννός μέχρι τα 180 μέτρα. Ζαλίστηκε μάλλον γιατί έπαιρνε πολλές στροφές όπως κατέβαινε και έκανε ένα λάθος, δεν κατέβηκε γρήγορα, προσπάθησε να ισορροπήσει, να σταματήσει να παίρνει στροφές. Σταμάτησε και προσπάθησε να

ισορροπήσει. Δεν μπορούσε να γίνει αυτό, με αποτέλεσμα να πάρει πάρα πολλές στροφές και όταν έφτασε κάτω ήταν ζαλισμένος κι έτσι δεν κατέβηκε το δεύτερο πηγάδι το μεγάλο. Κατέβηκε μόνο τα 180 μέτρα. Εγώ είχα κάνει δύο καταβάσεις στην Προβατίνα. Την πρώτη μέρα πήγα έως τα 180 μέτρα μαζί με έναν Πολωνό και βάλαμε καρφιά να αρματώσουμε το δεύτερο κομμάτι, βγήκαμε έξω...
- Δεν ήταν αρματωμένο το δεύτερο κομμάτι;
- Όχι
- Ήταν η πρώτη φορά που αρματώθηκε;
- Είχαν κατέβει άλλοι, πολλοί, ναι. Είχαν από το '68. Εμείς πήγαμε και βάλαμε τα δικά μας καρφιά κι εκεί που τα βάλαμε δεν θυμάμαι να υπήρχαν άλλα. Έβαλε πρώτος ο Πολωνός και δεύτερος εγώ από ένα καρφί. Είχαμε κανονίσει κάθε μέρα να κατεβαίνουμε δυο Πολωνοί και ένας Έλληνας. Η συμφωνία ήταν εκείνοι θα βάλουν τα σκοινιά και εμείς θα βάλουμε το σπήλαιο. Απλά...

Την επόμενη μέρα κατέβηκα πάλι μαζί με δύο Πολωνούς. Κατέβηκε πρώτα ο ένας, μετά κατέβηκα εγώ και μετά ο τρίτος Πολωνός. Μέχρι τον πάτο κατεβήκαμε όλοι. 405 μέτρα. Μόνο που εγώ τον τρίτο Πολωνό τον τλαιπώρησα λίγο. Ο πρώτος ήταν κατά κάποιον τρόπο ανεξάρτητος. Γιατί, κατέβηκε μέχρι το πατάρι. Όταν μπήκε στο δεύτερο σχοινί ελευθερώθηκε το πρώτο και κατέβηκα εγώ και περίμενα στο πατάρι. Πήγε αυτός στον πάτο. Μέχρι να κατέβω εγώ, είχε κατέβει και εκείνος. Μετά εκείνος άρχισε να ανεβαίνει και εγώ τον ασφάλιζα. Τραβούσαμε ασφάλεια για να 'ρθει πάνω.

-Τελικά ήταν τα ίδια που χρησιμοποιούμε σήμερα;
-Ναι, ναι, μόνο που είχαμε δύο σκοινιά. Και είχαμε κι ένα σουντ. Το σουντ είναι ένα άλλο φρένο που το κρατούσαμε στο χέρι για να κατέβουμε. Στο κατέβασμα, ήταν το σκοινί κάτω από μόνο του κι εσύ κρατούσες το σουντ για να κατέβεις. Όταν όμως ανεβαίνες σε ασφάλιζε ο άλλος. Δεν ασφαλιζόσουν με το σουντ.

Τον ασφάλισα για να έρθει και μέχρι να έρθει αυτός, κατέβηκε και ο τρίτος Πολωνός σε μένα. Σε εκείνη τη φάση έγινε αλλαγή. Εγώ άρχισα να κατεβαίνω μέχρι τον πάτο και ο πρώτος Πολωνός βγήκε έξω, ενώ τον ασφαλιζανε αυτοί που ήταν έξω. Και ο άλλος περίμενε να πάω εγώ κάτω και να γυρίσω.

Στην παρέα μας ήταν ο Αντώνης ο Μπατρισιώκας, βιολόγος, ο οποίος με είχε γεμίσει μπουκαλάκια και λαβίδες και μου είχε πει να μαζέψω υλικό βιολογικό από το σπήλαιο για να το μελετήσει. Οπότε εγώ όσο περίμενα στο πατάρι γέμισα ένα μπουκαλάκι από διάφορα που βρήκα εκεί.

Ιούνιος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 6

Όταν πήγα κάτω έβγαλα τη ζώνη όλα και τράβηξα φωτογραφίες με μία μηχανή που μου είχανε δώσει- υπάρχουν αυτές, είναι ιστορικές φωτογραφίες. Ήμουν ο πρώτος Έλληνας που κατέβηκε στην Προβατίνα-. Μια φωτογραφία του εαυτού μου και μετά άρχισα να ψάχνω για ζουζούνια και ξεχάστηκα εκεί ψάχνοντας, οπότε κάποια στιγμή ακούω τον από επάνω να φωνάζει. Ντύθηκα γρήγορα-γρήγορα, ανέβηκα στο πατάρι και κατέβηκε αυτός. Για πολύ λίγο βέβαια. Πέντε λεπτά. Εγώ έμεινα μιάμιση ώρα κάτω. Την επόμενη ημέρα ήταν να κατέβουν άλλοι δυο Πολωνοί με τον Γιώργο, ο οποίος έφτασε μέχρι τα μισά. Αμέσως μετά την Προβατίνα καταλάβαμε ότι έχουμε τη δυνατότητα να κάνουμε οποιοδήποτε βάραθρο βρισκόταν μπροστά μας. Αν μπορούσαμε να κάνουμε ένα βάραθρο 400 μέτρα μονοκόμματο γιατί να μην μπορούσαμε να κάνουμε βάραθρα κλιμακωτά και 1.000 και 1.500 μέτρα. Βρεθήκαμε σε ένα πεδίο τελείως παρθένο και ξεκινήσαμε να εξερευνούμε όλα τα μεγάλα γνωστά βάραθρα και σπήλαια.

Χαρτογράφηση στις Γράβες Παζών

Η επόμενη δουλειά ήταν περίπου τον Αύγουστο μαζί με τον Αβαγιαννό και τον Κιτσέλη. Πήγαμε και κάναμε χαρτογράφηση σε όλες τις Γράβες των Παζών. Κάναμε έναν χάρτη του νησιού και χαρτογραφήσαμε όλες τις Γράβες (=θαλασσοσπηλιές). Γύρω στις δεκαοχτώ με είκοσι. Δεν θυμάμαι. Υπάρχει αυτή η δουλειά σε δελτίο της ΕΣΕ. Μερικές ήταν καταπληκτικές.

Σπηλαιολογική Πρωτοχρονιά στην Αυστρία

Οι Πολωνοί είχαν μαζί τους και μια κοπελιά από έναν Σπηλαιολογικό σύλλογο της Αυστρίας. Αυτή ενθουσιάστηκε με εμάς και μας κάλεσε το χειμώνα να πάμε να κάνουμε αλλαγή χρόνου με μια σπηλαιολογική ομάδα του Σάλσμπουργκ στην Αυστρία. Κάναμε Χριστούγεννα στην Ελλάδα και μετά φύγαμε πέντε άτομα. Ο Αβαγιαννός ο Νιζάν, ο Μπαρτσιώκας, η Πατηράκη κι εγώ... Ήταν η πιο όμορφη πρωτοχρονιά που έχω περάσει στη ζωή μου. Ήταν καταπληκτικά ήμασταν σπηλαιολόγοι, όλοι νέοι, μέχρι 35 χρονών από εφτά, οχτώ χώρες καμιά εξηνταριά άτομα. Όλη η ιστορία ήταν ένα ατελείωτο πάρτυ. Με θερμοκρασία - 25 βαθμούς κι εμείς μέσα σε ένα σπηλαιολογικό καταφύγιο -που εμείς οι Έλληνες δεν το έχουμε βάλει ακόμα ούτε στο μυαλό μας, όχι να έχουμε σπηλαιολογικό καταφύγιο- φανταστικά! Τίποτα περισσότερο. Αυτό μόνο.

Μαύρο Σκιάδι

Αυτό που με πείραξε πολύ, τώρα τα μπερδεύω λιγάκι χρονικά, όταν πια ήμασταν στο ΣΠΕΛΕΟ πήγαμε και κάναμε το Μαύρο Σκιάδι με ένα φίλο Βούλγαρο, τον Βασίλ Νέτκοβ. Το κάναμε οι δυο μας. Και ενώ πίεζα

όλους τους σπηλαιολόγους του ΣΠΕΛΕΟ, ο επόμενος Έλληνας που κατέβηκε στο Μαύρο Σκιάδι κατέβηκε μετά από 11 χρόνια και μετά από γκρίνιαζα. Υπήρχε κόσμος να το κάνει, υπήρχαν άτομα με δυνατότητες, αλλά κανείς δεν πήγαινε. Πρώτα απ' όλα ήταν Κρήτη και την είχαν σαν κάτι απόμακρο και δεύτερον είχε πάρα πολύ δύσκολη πρόσβαση. Τα πράγματα έπρεπε να τα κουβαλήσεις με την πλάτη. Δεν πηγαίνανε ούτε ζώα. Κι αν θα πήγαινες με ελικόπτερο δεν είχε να προσγειωθεί το ελικόπτερο. Θα έπρεπε να τα κατεβάσει και να φύγει. Είναι τρομακτικά δύστροπο το σημείο εκεί πέρα και τα κορίτσια που αναγκάστηκαν να μείνουν έξω περιμένοντας μας το βράδυ, δεν είχαν χώρο και κοιμηθήκαν αγκαλιά και όταν βγήκαμε κι εμείς στις τρεις, τρισήμιση το πρωί, στις πέτρες που πήγαμε κι εμείς να ξαπλώσουμε κυριολεκτικά ήμασταν ο ένας πάνω στον άλλον και οι τέσσερις. Ήταν τόσο κακοτράχαλο το σημείο που δεν υπήρχε πουθενά χώρος...φαίνεται παράδοξο κι όμως δεν υπήρχε πουθενά χώρος να ξαπλώσουν τέσσερα άτομα σε ένα ολόκληρο βουνό. Είναι όλο μύτες το έδαφος. Δεν έχει πουθενά χώμα. Η πρόσβαση εξακολουθεί μέχρι και σήμερα να είναι η ίδια. Απ' την Πλακόκουρτα και πάνω, νομίζω δεν έχει αλλάξει τίποτα.

Διοικητικά κομμάτια της ΕΣΕ

Την επόμενη χρονιά το '79 έγιναν αρχαιρεσίες στην ΕΣΕ και μας ψήφισαν κι εμάς. Μας είπαν να βάλουμε και μπήκα κι εγώ και ο Αβαγιαννός στο συμβούλιο. Πριν κλείσω χρόνο ήμουν μέλος του συμβουλίου της ΕΣΕ. Τη δεύτερη χρονιά βγήκα πάλι και έγινα έφορος. Τότε μπορέσαμε να πάρουμε υλικά. Όμως τα υλικά απαγορευόταν να τα πάρουμε. Έπρεπε να πηγαίνουν μόνο σε κανονικές, επίσημες αποστολές. Η ΕΣΕ τότε έπαιρνε χρήματα από τον ΕΟΤ για να κάνει κάποιες συγκεκριμένες αποστολές. Αυτές οι αποστολές δεν προλαβαίνανε να βγουν στα μέλη. Τις παίρνανε τα μέλη του συμβουλίου φυσικά, γιατί άνοιγαν τα χαρτιά και λέγανε: «Τόσες αποστολές έχουμε φέτος;» «Μας πλήρωσε ο ΕΟΤ για δώδεκα» «Ωραία» Άρχιζε η κα Πετροχειλίου πρώτη και έπαιρνε τις δυο τρεις που την ενδιέφεραν μετά άρχιζε ο άλλος, ο άλλος, ο επόμενος και φυσικά δεν έμενε για τα μέλη τίποτε και έβγαινε μετά μία ανακοίνωση η οποία έλεγε για παράδειγμα: «Η κυρία Πετροχειλίου θα πάει στην αποστολή τάδε. Όποιοι θέλουν να δηλώσουν να πάνε μαζί της.» Έτσι δούλευε η ΕΣΕ. Τα υλικά ήταν υποχρεωμένος ο έφορος να τα δίνει μόνο στις επίσημες αποστολές.

Πρόπαντες

Κάποια στιγμή εμείς κάναμε και κάποιες αυθαιρεσίες μέσα στην ΕΣΕ. Όπως όταν πήγαμε στο Πρόπαντες και κατεβήκαν τα παιδιά που κατά κάποιον τρόπο

Ιούνιος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 6

πήρανε αυθαίρετα τα υλικά...

Εκεί κάναμε μία κομπίνα κι εγώ σαν έφορος έδωσα τα υλικά αλλά αναγκάστηκε να μην πάω μαζί τους. Νομίζω πρώτος κατέβηκε η ο Ρωμανός ή ο Τσιμισλής ή ο Λελούδας. Δεν θυμάμαι ποιος απ' τους τρεις. Το Πρόπαντες είναι κι αυτό πολύ βαθύ. Είναι πάνω από 300 μέτρα.

Κάτι άλλο που θελήσαμε να σπάσουμε εμείς εκεί πέρα ήταν αυτό. Κάποιοι είχαν κάποιες περιοχές δικές τους. Για παράδειγμα αν ερχόταν κάποια πληροφορία για σπηλιά στην Εύβοια αρχηγός αποστολής ήταν ο Σκούρας. Γιατρός από την Εύβοια και οι άλλοι πηγαίναμε σαν μέλη της αποστολής του Σκούρα για λόγους δεοντολογίας. Υπήρχε το Πανεπιστημιακό καθεστώς στην ΕΣΕ. Το ίδιο γινόταν και για 2-3 άλλες περιοχές. Οπότε ηθικά είχατε κατά κάποιο τρόπο τα χέρια σου δεμένα.

Χαρτογράφηση Σελινίτσας

Εμείς θελήσαμε να το σπάσουμε αυτό και μία από τις δουλειές ήταν όταν αποφασίσαμε να κάνουμε χαρτογράφηση στη Σελινίτσα. Μάθαμε ότι εκείνο το σπήλαιο που ήταν 1.600 μέτρα δεν το είχε χαρτογραφήσει κανένας. Είχε ο Γιάννης ο Ιωάννου κάνει μία εργασία για τα πρώτα 100μέτρα. Ο Γιάννης ο Ιωάννου ήταν πολύ φίλος και δάσκαλος και για μένα ήταν ίσως ο πιο σημαντικός σπηλαιολόγος.

Πήγαμε μια ομάδα ο Αβαγιαννός, η Πατηράκη, ο Δαλαμάνγκας, η Κόνιαρη κι εγώ και το χαρτογραφήσαμε σε δυο μέρες συνεχόμενες. Σπάσαμε τη δεοντολογία. Πήγαμε και το χαρτογραφήσαμε...

-Υπήρξαν αντιδράσεις από την ΕΣΕ;

-Μας κοιτάγανε με μισό μάτι, αλλά πλέον είχαν καταλάβει ότι δεν μπορούσαν να μας σταματήσουν. Και το καταλαβαίνανε γιατί εμείς είχαμε τρομερή διάθεση για σπηλαιολογία και δεν φτάνανε αυτά που μπορούσε να μας προσφέρει η ΕΣΕ. Η κρατούσα μέχρι τότε ΕΣΕ.

Βουλγαρία

Είχαμε ένα πλεονέκτημα εκείνη την περίοδο ανοίξαμε σχέσεις με τη Βουλγαρία. Πήγαμε στη Βουλγαρία και εκεί γνωρίσαμε πραγματικούς σπηλαιολόγους. Ανθρώπους που ήξεραν σπηλαιολογία. Από και πέρα πήγα πάρα πολλές φορές. Γύρω στις τριάντα. Οι Βούλγαροι έχουν εξερευνήσει όλα τους τα σπήλαια. Τα έχουν χαρτογραφήσει όλα και έχουν κάνει και μελέτες πρόσβασης, δηλαδή μπορείς να πάρεις το φάκελο του σπηλαίου τάδε και θα δεις ότι μπορείς να περπατήσεις τόσα μέτρα, εκεί θα θέλεις γαλότσες, μετά θα μπεις σε μια λίμνη, εκεί θα συναντήσεις ένα κατέβασμα που είναι πέντε μέτρα και έχει δυο καρφιά στο τάδε σημείο, παρακάτω θα συναντήσεις άλλο ένα κατέβασμα 15 μέτρα και μετά μια σάρα...Πλήρη περιγραφή για κατάβαση σπηλαιολόγου.

Τότε η Βουλγαρία ήταν ακόμα στο ανατολικό μπλοκ, και είχε 52 συλλόγους. Η Σόφια μόνο είχε 7 συλλόγους για ένα εκατομμύριο πληθυσμό και όχι 4 που είναι η Αθήνα. Είχαν την Ομοσπονδία τους από το '36 νομίζω. Εκεί πηγαίνα γιατί ήθελα να κάνω δύσκολη σπηλαιολογία. Εκεί έκανα και το πρώτο μου σιφόνι με ελεύθερη κατάδυση. Είχαμε δέσει ένα σκοινάκι, το έπιανες, έπαιρνες μια ανάσα και σε ενάμιση μέτρο έβγαίνες έξω από το νερό.

Η συνέχεια στο επόμενο...

Βιβλιοπαρουσίαση

του Θωμά Θεοδοσιάδη

ΙΕΡΑ ΣΠΗΛΑΙΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Του Paul Faure

Μετάφραση Σήφης Καμάρης

Εκδόσεις - Δήμος Ηρακλείου Βικελαία Βιβλιοθήκη.

Το βιβλίο είναι αποτέλεσμα ερευνών του ίδιου του συγγραφέα που ξεκίνησε το 1952 σε πάνω από 700 σπήλαια της Κρήτης. Για να ταυτιστεί ένα σπήλαιο με ιερό πρέπει να πληρούνται επτά προϋποθέσεις. Παρουσία νερού (στάσιμο, σταγονοροή), Ύπαρξη αφιερωμάτων με χρονική συνέχεια, Ίχνη αισθάλσης, Ύπαρξη φιλολογικής παράδοσης, Επιβλητικό τοπίο, Γειτνίαση με αρχαία πόλη, και εντοπισμός δρόμων που να οδηγούν σε αυτό.

Το βιβλίο χωρίζεται σε τρία μέρη. Στο πρώτο παρουσιάζει 53 σπήλαια που σίγουρα υπήρξαν ιερά κατά την αρχαιότητα. Στο δεύτερο παρουσιάζει 16 σπήλαια που ίσως χρησιμοποιήθηκαν ως ιερά κατά την αρχαιότητα και στο τρίτο παρουσιάζει την λατρεία του Θεού Πάνα στην Κρήτη και τα ζωκλήσια που βρίσκονται κοντά ή μέσα σε ιερό αρχαίο σπήλαιο. Σε κάθε σπήλαιο εκτός από την περιγραφή του παρουσιάζει και τις επτά προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται για την ταύτιση του με ιερό, ενώ έχει όλη την σχετική με το σπήλαιο βιβλιογραφία και τις ανασκαφές που έχουν γίνει.

Στις τελευταίες σελίδες υπάρχει η «Γενική βιβλιογραφία» με συγγραφείς που εξερευνήσαν πραγματικά μερικά σπήλαια της Κρήτης, καθώς και 19 χαρτογραφήσεις σπηλαίων κυρίως του ίδιου και του Ελ. Πλατάκη. Στο τέλος υπάρχουν χάρτες με τους νομούς της Κρήτης και τα σπήλαια τοποθετημένα επάνω τους.

Το βιβλίο κοστίζει 15,91€ και θα το βρείτε λίγο δύσκολα αλλά αξίζει τον κόπο, ξεκινήστε από το βιβλιοπωλείο ΕΣΤΙΑ.

Ιούνιος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 6

Φόρουμ ΣΟΕ

της Έλενας Λάλου

Για αυτόν τον μήνα έχουμε:

Καρτέλα Αιμοδοσίας
ΣΠηλαιολογικού Ομίλου Κρήτης

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=120>

3η Παγκρήτια άσκηση σπηλαιοδιάσωσης

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=123>

Ενημέρωση από την Κρήτη

1η Πανελλήνια Εθελοντική Αιμοδοσία

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=121>

Ανοιχτή Συζήτηση για την Σπηλαιοδιάσωση στην Ελλάδα

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=119>

Για όσους απολαμβάνουν τις κραυγαλέες δηλώσεις...

Ειδήσεις από τον ΠΟΣΕΙΔΩΝ

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=148>

Εξερεύνηση στην Κρεμαστή

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=145>

Ενημέρωση από τον ΠΟΣΕΙΔΩΝ

Λεξικό σπηλαιολογικής αργκώ (Αγγλικά)

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=144>

...και στα Ελληνικά, γιατί ακολουθούν τα Κατσιαβίστικα

Η αλήθεια για τις σχέσεις Ε.Σ.Ε. και Σ.Ο.Ε. - Μέρος II

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=127>

Κάποιος έπρεπε να γράψει και γι'αυτό!

Τα ευτράπελα του διαδικτύου

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=138>

Ο Κατσιαβός προειδοποιεί...

...Εκεί που το σημερινό λεξικό συναντά τις σπήλαιο-ερμηνείες

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=149>

Η Μαρία αφήνει την φαντασία της και ερμηνεύει όρους...

Ποίημα για την Σελινίτσα

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=118>

...αν δεν παινέψεις τα σπίτι σου...

Αποστολή στα Λευκά Όρη

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=3>

από τον ΣΕΛΑΣ

Σε άμεσο κίνδυνο 50 σπήλαια κοντά στον Δυρό

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=136>

Τι τον θέλουμε τον Δυρό; Ας τον κάνουμε «μεγάλη πίσινα»!!!!

Τα του ΣΠΕΛΕΟ

Προβολή για το Λαυριο

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=133>

Εξορμήσεις για το τριήμερο του Αγίου Πνεύματος

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=140>

και ΣΑΦΕΣΤΑΤΑ Σπήλαια και Λογοτεχνία

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewforum.php?f=22>

και Ιστορία της Σπηλαιολογίας στην Ελλάδα

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=66>

με τα διακριτικά, μα εύστοχα σχόλια του Θωμά

Σπηλαιολογικές Τεχνικές

του Στέφανου Νικολαΐδη

ΤΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ
ΝΑ ΑΓΟΡΑΣΩ
(ΣΙΓΑ ΤΑ ΩΑ)

Η φωτογράφιση στο σπήλαιο για αυτούς που ξέρουν λίγα από φωτογραφική τέχνη μπορεί να προσφέρει θεαματικά αποτελέσματα. Είναι πιο εύκολη από την εξωτερική φωτογράφιση γιατί ελέγχουμε σχεδόν απόλυτα τον φωτισμό μας.

Με την ραγδαία είσοδο των ψηφιακών φ. μηχανών έγινε πιο γρήγορη η φωτογράφιση αλλά η ποιότητα της ψηφιακής φωτογραφίας δεν έχει φτάσει την ποιότητα του φιλμ. Η διαφορά είναι πολύ εμφανής ειδικά σε προβολές παρά σε τύπωμα στο χαρτί.

Η κοινή φωτογραφική μηχανή με φιλμ, που θα πληρεί τα κριτήρια για άνετη και ασφαλή φωτογράφιση στο σπήλαιο πρέπει να διαθέτει:

- Μηχανική λειτουργία.
- Φακό από 35mm.
- Ανοικτό διάφραγμα (1.8 - 2).
- Δυνατότητα ταχύτητας Β.
- Να δέχεται εξωτερικό φλας με καλώδιο. Οι φωτογραφίες που είναι τραβηγμένες με φλας μακριά από την φ. μηχανή είναι πολύ πιο ζωντανές

Αν είναι ψηφιακή:

- Δυνατότητα ταχύτητας Β.
- Να δέχεται εξωτερικό φλας με καλώδιο.
- Δυνατότητα απενεργοποίησης του φλας της μηχανής.
- Καλό είναι να είναι Weatherproof για να μην εισέρχεται υγρασία και σκόνης.
- Να υπάρχει καταδυτική θήκη για το συγκεκριμένο μοντέλο, ώστε να γίνεται αδιάρροχη.
- Να έχει περιστρεφόμενη οθόνη, για να μπορεί να φαίνεται όταν είναι τοποθετημένη πολύ κοντά πίσω που δεν μπορεί να δει το μάτι ώστε να φωτογραφίσει αυτόματα (self timer).

ΘΑ ΣΥΝΕΧΊΣΟΥΜΕ ΜΕ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΣΤΑ ΕΠΟΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ, ΑΦΟΥ ΠΡΩΤΑ ΔΙΑΛΕΞΕΤΕ ΤΗΝ ΜΗΧΑΝΗ ΠΟΥ ΣΑΣ ΤΑΙΡΙΑΖΕΙ.

Ιούνιος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 6

Εν ριπή

του Θωμά Θεοδοσιάδη

- Προχώρησαν οι εργασίες στον νέο σύλλογο, τελείωσε (επιτέλους) το πάτωμα
- Αναβλήθηκε η προγραμματισμένη άσκηση σπηλαιοδιάσωσης που θα γινόταν στο Κάδι (καταβόθρα στη λάκα του Τσεκούρα).
- Ανοιχτή πρόσκληση για συζήτηση απηύθυνε η ΕΣΕ με θέμα την σπηλαιοδιάσωση.
- Πρόσκληση για την πρώτη Πανελλήνια εθελοντική αιμοδοσία με σκοπό την ίδρυση τράπεζας αίματος για όλους τους σπηλαιολόγους.
- Τελείωσαν τα σεμινάρια σπηλαιολογίας του ΣΕΛΑΣ με την συμμετοχή 13 εκπαιδευομένων.
- Ο ΣΠΟΚ μας ενημερώνει ότι έχει ανοίξει καρτέλα αιμοδοσίας στο Βενιζέλειο Νοσοκομείο Ηρακλείου Κρήτης από 10 Μαρτίου και προς το παρόν έχει μόνο 6 φιάλες αίμα. Όποιος χρειαστεί ας επικοινωνήσει με την γραμματέα του συλλόγου Ελένη Νικητέα (6942 404 194).
- Επιδημία γάμων θα έχουμε το φετινό καλοκαίρι από μέλη του συλλόγου, πρώτος τον χορό άνοιξε ο Γιώργο Πλούμπη με την Αρτεμης και ο γραμματέας μας Κώστας Αποστολόπουλος με την Εύα να ζήσουν και πολλούς απογόνους.
- Το επί δεκαπέντε χρόνια χαμένο βράραθρο «Των στέρνων» εντόπισε και κατέβηκε ομάδα του ΣΕΛΑΣ στην περιοχή των Λευκών Ορέων. Το βράραθρο αναφερόταν σε βάση πληροφοριών για τα μεγαλύτερα σπήλαια του κόσμου σαν το τέταρτο βαθύτερο στην Ελλάδα με βάθος 400μ, χωρίς περισσότερα στοιχεία για τον εντοπισμό του. Πληροφορία που αποκόμισα από το διαδίκτυο σχετική με την αποστολή των πρώτων εξερευνητών (Γάλλων) βοήθησε την ομάδα στον εντοπισμό του. Το σπήλαιο αυτή την στιγμή είναι 460μ βάθος (πρόσθεσαν 60μ στην χαρτογράφηση), και υπάρχουν οι προϋποθέσεις να πάει βαθύτερα.
- Έγινε στις 15 Ιουνίου η προγραμματισμένη προβολή διαφανειών για τα ορυχεία του Λαυρίου στα γραφεία του ΣΠ.ΕΛ.Ε.Ο. Την προβολή παρακολούθησαν πολλά μέλη και φίλοι του συλλόγου. Κατά την διάρκεια της προβολής οι παρουσιαστές (Νικολαΐδης Σ. και Ασαριωτάκης Α.) ανέφεραν και πλήθος στοιχείων για την ιστορία των ορυχείων και της γύρω περιοχής.
- Έντονη δράση από μέλη του συλλόγου το τριήμερο του Αγίου Πνεύματος. Εκτός από την αποστολή στην Αστράκα, μέλη του συλλόγου (12) επισκέφτηκαν το σπήλαιο της Σελινίτσας στη Μεσσηνιακή Μάνη καθώς και ένα φαράγγι κοντά στην Πύλο. Άλλη ομάδα (4) συνέχισε την παράδοση των τελευταίων χρόνων όπου κάθε τέτοια εποχή

γίνεται και μια διάσχιση βουνού, αυτή την φορά με τον Όλυμπο. Σε αποστολή αστραπή μια ομάδα (2) αρμάτωσε την καταβόθρα στην λάκα του Τσεκούρα στο Κάδι για τις ανάγκες της σπηλαιοδιάσωσης.

- Στο τέλος του μήνα έγινε η συνάντηση μεταξύ εκπροσώπων της ΣΟΕ και της ομάδας σπηλαιοδιάσωσης της ΕΣΕ. Περισσότερα για αυτή την συνάντηση στο επόμενο τεύχος.
- Με επιτυχία ολοκληρώθηκε η άσκηση σπηλαιοδιάσωσης των μελών της ελληνικής ομάδας σπηλαιοδιάσωσης της ΣΟΕ στην Κρήτη. Η άσκηση πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 29 Μαΐου στο σπήλαιο Χώνος Σάρχου του νομού Ηρακλείου και σε αυτήν έλαβαν μέρος 21 σπηλαιολόγοι από το ΣΠΟΚ και τη Σπηλαιολογική Ομάδα του ΕΟΣ Χανίων.
- Αρματώθηκε το φαράγγι της Λεπίδας στον Πάρνωνα από ομάδα του ΦΟΣ και του ΣΕΛΑΣ.

Πριν από.....

του Θωμά Θεοδοσιάδη

-Είμαστε σίγουροι ότι πρόκειται για το Σφραγίδιον Άντρο που αναφέρει ο Πausanias στο βιβλίο του Βοιωτικά της Ελλάδος περιήγησής. Είπαν οι δύο κύριοι που είχαν έρθει στα γραφεία του συλλόγου και συζητούσαν με τον Δημήτρη - και οι δύο συνταξιούχοι ο ένας στρατιωτικός και ο άλλος του ΟΤΕ.

- Πότε θα μπορέσετε να έρθετε?

- Αυτή τη στιγμή βρισκόμαστε σε περίοδο σεμιναρίων και είμαστε όλοι απασχολημένοι, μόλις τελειώσουν θα οργανώσουμε αποστολή, χρειάζεται και άδεια από την εφορεία η οποία έχει κάποια διαδικασία για να βγει. Τελικά στις 7 Ιουνίου του 1997 ξεκίνησε μια ομάδα για την περιοχή του Κιθαιρώνα όπου βρισκόταν το σπήλαιο. Την ομάδα αποτελούσαν οι Δ Κομπιλίρης αρχηγός της αποστολής ο Σ Νικολαΐδης Γ Κριτσιμά Θ Θεοδοσιάδης και Ν Πετρουλάκης. Για μας τους δύο τελευταίους ήταν η πρώτη αποστολή που κάναμε μιας και μόλις είχαμε τελειώσει τα σεμινάρια του συλλόγου. Η συνάντηση με τους οδηγούς έγινε στην Κάζας, όπου μετά από τις σύντομες χαιρετούρες τους ακολουθήσαμε στους χωματόδρομους του βουνού. Θα μας πήγαιναν από έναν δρόμο που θα γλιτώναμε ανηφορική πορεία μίας ώρας. Αφήσαμε τα αυτοκίνητα σε ένα πλάτωμα και ξεκινήσαμε την πορεία για το σπήλαιο στο οποίο φτάσαμε μετά από μισή ώρα μέσα από το πρόσφατα καμένο δάσος της πλαγιάς. Η είσοδος του σπηλαίου είναι οριζόντια και βλέπει

Ιούνιος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 6

όλο τον κάμπο των Ερυθρών, περιβάλετε από ασβεστολιθικούς βράχους και είναι εντυπωσιακή σαν τετράγωνη πύλη. Στο τοίχωμα της ανατολικής πλευράς υπάρχει κυκλικός γεωλογικός σχηματισμός (30εκ*30εκ) για τον οποίο οι οδηγοί μας έλεγαν ότι επρόκειτο για σφραγίδα και ότι από αυτόν πήρε το όνομα σφραγίδιο. Το σπήλαιο ήταν γνωστό στους βοσκούς της περιοχής εδώ και πάρα πολλά χρόνια με το όνομα η «τρύπα του Λουκίστη» και μερικοί το χρησιμοποίησαν σαν στάνη. Μπαίνοντας μέσα βρίσκουμε δύο διαδρόμους ό ένας έχει κατεύθυνση βόρεια είναι κατηφορικός και τελειώνει σε σάρα μετά από δέκα μέτρα. Ο άλλος έχει κατεύθυνση νότια για 15μ και καταλήγει σε βράσθρο. Εδώ χρειάστηκε να αρματώσουμε μια και το βράσθρο φαινόταν να είναι πάνω από 20μ. Τελικά το συνολικό βάθος ήταν 40μ με τρία παταράκια στα ενδιάμεσα. Το πρώτο πατάρι φαινόταν κάποτε ότι ήταν αίθουσα στην οποία βυθίσθηκε το έδαφος δημιουργώντας το βράσθρο. Περιμετρικά του παταριού και προς μεγάλη μας έκπληξη υπήρχαν πέντε ανθρώπινα κρανία τα τρία από αυτά ακέραια και διάσπαρτα οστά. Ακόμα ένα κρανίο βρισκόταν στο επόμενο πατάρι δώδεκα μέτρα χαμηλότερα σφηνωμένο σε μία σχισμή, το κρανίο αυτό είχε μικρότερο μέγεθος και μάλλον ήταν μικρού παιδιού. Ακολουθεί κάθετο τμήμα περίπου 10μ που καταλήγει στο τελευταίο πατάρι πριν τον πυθμένα του σπηλαίου, ο οποίος βρίσκεται 13μ χαμηλότερα. Αν το σπήλαιο η Τρύπα του Λουκίστη ταυτίζεται με το Σφραγίδιον Άνδρου των αρχαίων χρόνων μάλλον δεν θα το μάθουμε ποτέ.

*Κάτω από την κορυφή, στην οποία κάνουν βωμό, κατηφορίζοντας κανείς δεκαπέντε περίπου στάδια, έχει μια σπηλιά των κιθαιρινίδων νυμφών, η σπηλιά λέγεται Σφραγίδιον άντρον, υπάρχει παράδοση πως αυτού τον παλιό καιρό χρησιμοποιούσαν οι νύμφες**

** Μεταξύ των θεών, των οποίων τη βοήθεια έπρεπε να επικαλεστούν οι Έλληνες,, σύμφωνα με το χρησμό που τους έδωσε ο Δελφικός Απόλλων, για να νικήσουν τους Πέρσες στις Πλαταιές ήταν η Κιθαιρώνια Ήρα και οι σφραγίδιδες νύμφες (Πλουτ. Αριστο.11). Ο Πλούταρχος ορίζει τη θέση της σπηλιάς σε μια κορυφή του Κιθαιρώνα που βλέπει προς τα βορειοδυτικά (δηλ. προς την κατεύθυνση του Ελικώνα και του ιερού των μουσών στην περιοχή των Θεσπιών). Προσθέτει πως στη σπηλιά αυτή υπήρχε παλαιότερα μαντείο. Όσοι έμπαιναν μέσα τους έπιανε ένας ιερός ενθουσιασμός και οι άλλοι τους αναγνώριζαν ως «νυμφόληπτους». Αφού η σπηλιά βρισκόταν δεκαπέντε στάδια χαμηλότερα από το ύψωμα της πυράς, η θέση της στην πλαγιά του βουνού ήταν εύκολα προσιτή, αλλά ίσως ψηλότερα από την σπηλιά που επισκέφτηκε ο Leake.*

Βοιωτικά-Φωκικά Πταυσάνιου Ελλάδος Περιήγησις Νικολάου Παπαχατζή.

SPELEONEWS

Επιμέλεια Σύνταξης

Θωμάς Θεοδοσιάδης

Κείμενα-Συνεργασίες

Αποστολόπουλος Κώστας
Δελλικωστίδης Γιάννης
Θεοδοσιάδης Θωμάς
Κουντουράς Σωτήρης
Λάλου Έλενα
Νικολαΐδης Στέφανος
Πρεβεδώρου Ελεάννα
Τάρταρη Γεωργία
Τουντόπουλος Βασίλης
Χατζή Γιάννα

Καλλιτεχνική κ Ηλεκτρονική Επιμέλεια

Έλενα Λάλου

Φωτογραφίες

Θωμάς Θεοδοσιάδης
Γιώργος Τριανταφύλλου
Αμίκια Λυκιαρδοπούλου
Κώστας Αποστολόπουλος
Στέφανος Νικολαΐδης
Jan Van Driel
Έλενα Λάλου
Μύριαμ Καλατζή
Σωτήρης Κουντουράς
Γιάννης Δελλικωστίδης

Το **SPELEONEWS** είναι μια σπηλαιολογική επιθεώρηση εκδιδόμενη ηλεκτρονικά κάθε μήνα. Ασχολείται με σπηλαιολογικές δραστηριότητες - εξερευνήσεις, επισκέψεις, τεχνικές, νέα του συλλόγου, νέα άλλων συλλόγων, κ.λ.π καθώς και με ότι άλλο αφορά τον σπηλαιολογικό χώρο. Κείμενα για οποιοδήποτε από τα παραπάνω είναι καλοδεχούμενα, στο email - speleonews@gmail.com.

Τα αποστέλλόμενα κείμενα μπορούν να δημοσιευτούν αυτούσια ή να συντομευτούν, διορθωθούν ή ακόμα να χρησιμοποιηθούν ως πληροφορία. Τα ενυπόγραφα αποτελούν ιδιοκτησία των συγγραφέων τους και εκφράζουν αυτούς, και όχι κατά ανάγκη την έκδοση αυτή.